

ÉLETTÜNK

XLIX. évf. 7–8. szám (49. Jg. Nr. 7–8)

Az európai magyar katolikusok lapja

2017. július–augusztus

A VILÁGOSSÁG PALÁSTJA

Fatimában pontosan 10.27 perccel mutatott az óra, amikor Ferenc pápa a Rózsafüzér Királynője-bazilika előtt elhelyezett oltárnál portugálul elmondta Marto Ferenc és Jácinta szenttéavatási formuláját. A két kis pástornak ezen a helyen jelent meg a Szűzanya azon a száz évvel ezelőtti „áldott” május 13-án. A szertartáson jelen volt Lucas, az a tízéves brazil kisfiú, akinek csodás gyógyulása lehetővé tette a két kis látnok szenttéavatását.

„Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony; öltözet a Nap”: tanúsítja a patmoszi látnok a Jelenések könyvében (Jel 12,1), megjegyezve, hogy az asszony áldott állapotban volt – kezdte homíliáját Ferenc pápa a szentírási szakaszok elemzésével. Azután az evangéliumban hallottuk, hogy Jézus így szól tanítványához: „Nézd, az anyád!” (Jn 19,26–27). Van egy Anyánk! Egy „olyan szép Hölggy”, ahogy a fatimai látnokok mondták egymás között a hazafelé tartó úton, azon a száz évvel ezelőtti áldott május 13-án. És este Jácinta nem tudta megállni, hogy ne fedje fel anyukájának a titkot: „Ma láttam a Szűzanyát”. A fatimai kis pástrok látták a mennyei Anyát. Sokak szeme követte tekintetüket, de ők nem látták Máriát. A Szűzanya nem azért jött el, hogy lássuk őt: erre ott lesz az egész örökkévalóság, természetesen, ha a mennyekbe jutunk – mondta homíliájában Ferenc pápa.

Szűz Mária figyelmeztetett bennünket a pokol veszélyére. Ide vezet egy gyakran Isten nélküli, Isten teremtményeiben gyalázó élet. Azért jött, hogy emlékeztessen bennünket Isten világosságára, amely bennünk lakik és befed bennünket, „Gyermekek elragadták Istenhez” (Jel 12,5). (...) A három kiváltságos látnok Isten Világosságában találta magát, amely a Szűzanyából sugárzott szét. Mária befedte őket a Világosság palástjával, amelyet Isten adott neki. Sok, bár nem minden zárandók hite és érzései szerint, Fatima főleg ennek a Világosságnak a palástja, amely befed bennünket itt, mint a föld bármely másik helyén, amikor a Szűzanya oltalma alá futunk, hogy kérjük őt a „Salve Regina” szavaival: „Jézust mutasd nekünk”. (...)

Amikor Jézus felment a mennybe, elvitte a mennyei Atyához emberiségünket, amelyet magára vett Szűz Mária méhében és attól soha többé nem válik meg. (...)

Ennek a reménynek az erejében gyűlünk össze, hogy megköszönjük azt a számtalan áldást, amelyet az Ég adományozott nekünk az elmúlt száz évben. Az évszázad során a Szűzanya a Világosság palástját, a reményben gazdag Portugáliától kezdve, kiterjesztette a föld négy sarka fölé. Szemünk előtt látjuk Szent Marto Ferenc és Szent Jácinta példáját, akiket Szűz Mária bevezetett Isten Világosságának végtelen tengerébe, elvezette őket Istenhez, hogy imádják őt. (...) Az isteni jelenlét állandóvá vált életükben, mint ahogy ez világossá vált a bűnösökért mondott kitaró imáiból és abból a vágyukból, hogy szüntelenül a tabernákulumban rejtőző Jézus mellett maradhassanak. (...)

(Vatikáni Rádió)

Szent Benedek apát,
Európa fővédőszentje
Ünnepe: július 11.

AZ ENGEDELMESSÉG

Az alázatosság legkiválóbb foka a késsedelem nélküli engedelmesség. Ez illik azokhoz, akik Krisztusnál semmit kedvesebbnek nem tartanak. Mihelyt tehát az előljáró valamit parancsol, azon szent szolgálat miatt, melyet fogadtak, valamint a pokoltól való félelem és az örök élet dicsősége miatt, mintha csak isteni parancs volna, késlekedést ne ismerjenek a cselekvésben. Ezekről mondja az Úr: „Mihelyt füle hallotta, engedelmeskedtem nekem” (Zsolt 17,45). És ugyancsak ő mondja a tanítóknak: „Aki titeket hallgat, engem hallgat” (Lk 10, 16). Az ilyenek tehát rögtön otthagyják a maguk dolgait, lemondanak saját akaratukról, azonnal letesznek mindent kezükből, s amin dolgoztak, azt befejezetlenül hagyják, s a parancsadó szavát gyorslábú engedelmes-ségben tetteikkel követik. Így a két dolog: a mester kimondott parancsa és a tanítvány véghezvitt tette mintegy egyszerre, ugyanabban a pillanatban az istenfélelem sietségével gyorsan történik meg.

Akiket az örök élet elnyerésére sarkall a szeretet, a szoros utat választják, melyről az Úr azt mondja: „Szoros az út, mely az életre vezet” (Mt 7,14). Mivel nem a saját fejük szerint élnek és nem vágyaiknak és gyönyöreinek engedelmeskednek, hanem másnak az ítélete és parancsa szerint járnak, monostorban élik le életüket, és azt kívánják, hogy apát legyen fölöttük. Az ilyenek kétségkívül az Úrnak azt a kijelentését követik: „Nem azért jöttem, hogy a magam akaratát cselekedjem, hanem azért, aki engem küldött” (Jn 6,38).

De maga ez az engedelmisség csak akkor lesz tetsző Isten előtt és kedves az embereknek, ha a parancsot nem ingatagon, lassan, lagymatagon, vagy zúgolódva és nem ellentmondva teljesítjük. Az előljárónak adott engedelmisséget ugyanis Istennek nyújtjuk. (...) És hozzá még jó lélekkel kell a tanítványoknak engedelmeskedniük, mert „Isten a jókedvű adakozót szereti” (2Kor 9,7). Mert ha rossz lélekkel engedelmeskedik a tanítvány és szájával, de ha csak szívében is zúgolódik, hiába teljesíti a parancsot, mégsem lesz már tetsző az Isten előtt, aki a zúgolódót szíve szerint ítéli meg. (...)

(Részlet Szent Benedek Regulájából)

HOL VAGY, ISTVÁN KIRÁLY?

Írta: Rédly Elemér

Azt mondom tehát, és kérve kérlek titeket az Úrban: ne éljetekek már úgy, mint a pogányok, akik hiúságokon jártatják az eszüket. Sötétség borult az elméjükre, és elidegenedtek az istenes étlettől. Tudatlanság tartja őket fogva és szívük megátalkodott. Reményüket veszítve fajtalanra adták magukat, s nyereségvágyból mindenféle ocsmányságot üznek. Ti azonban nem ezt tanultátok Krisztusról. Hiszen hallottátok és megtanultátok, hogy Jézusban van az igazság. Korábbi életetekkel ellentétben vessétek le tehát a régi embert, akit a megtévesztő kívánság romlásba dönt. Újuljatok meg gondolkodástok szellemében s öltsetek magatokra az új embert, aki Isten hasonlóságára tiszta igazságban és szentségben alkotott teremtmény. (Ef 4,17–24)

Szent István király ünnepén bizonyára nagyon sokan méltatják országunk első királyának emberi nagyságát, országépítő zsenialitását, a magyar kereszténység megszervezőjét. Valóban megcsodálhatjuk őt, akit mi hívő emberek, mint szent példaképünket tisztelünk, és akit, mint államférfit a nem hívő emberek is nagyra értékelnek. Ám ha igazán tisztelni akarjuk őt, akkor nem elégedhetünk meg a visszaemlékezéssel, emberi értékeléssel, hanem követnünk kell élete példáját. Ezért kell elgondolkodnunk életéről, mit tanulhatunk tőle mi, új évezredben élő mai keresztény magyarok.

Szent István király életének legfőbb tanulsága: Ő maga elkötelezett keresztény volt – keresztény volt gondolkodásmódja, ezt mutatják az Intelmek, melyeket fiának írt, – keresztény volt magatartása, ezt mutatja magánélete. Nemcsak szavával vallotta magát kereszténynek, hanem szíve mélyén is az volt.

Mint király, felelősséget érzett népéért, mindent megtett népe boldogulásáért, nem a saját érdekeit szolgálta, hanem a népét. Szilárd államszervezetet hozott létre. Alkotmányos rendet adott országának, törvényeit nem kellett fol-

tozgatni, mert azok az Evangélium tanítására épültek.

Mint hívő keresztény ember, felelősséget érzett népe üdvösségéért, mai kifejezéssel élve nem tartotta személyes vallásosságát magánügynek, hanem lelkiismeretét vezérlő örömmel. Nemcsak dolgozni, földet művelni tanította meg őseinket, hanem a legnagyobb értéket: az Evangélium örömhírét is meg akarta osztani velük. Ezért hívott szerzeteseket az országba, hogy hitre tanítsák népét. Egyházszerző munkájának eredményei máig élnek, megalapozta országát kereszténységét.

Amit tett, nem emberi számításból tette, hanem abból a meggyőződésből, hogy Isten akaratának elfogadása és megvalósítása minden embernek javára válik. Ennek szellemében elsősorban a saját életét igyekezett Jézus tanítása szerint alakítani, így adott alattvalóinak hiteles jó példát.

Akik ma hívő keresztény magyarok vagyunk, azt szeretnénk, hogy országunk népe, a mi utódaink is keresztények legyenek. Ezért nekünk is meg kell újulnunk gondolkodásunk szellemében, a mai élet kérdéseire hitünk alapján kell választ adnunk. Az önző gondolkodásmód, a szabadelvű erkölcsi felfogás még sok keresztény ember életét is megfertőzte.

(Folytatás a 2. oldalon)

EURÓPAI MAGYAR PAPI KONFERENCIA

Ebben az évben, május 8. és 12. között, az angol főváros magyar központja, a londoni Szent István Ház adott otthont az évente megrendezésre kerülő találkozónak, amelyen tizenhét magyar lelképásztor vett részt. Az európai lelkészeken kívül eljött az eseményre az ausztráliai magyarok papja is. A rendezvény házigazdája és főszervezője Csicsó János angolai magyar főlelkész, a konferencia vezetője Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelképásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök volt.

Az első teljes napon, május 9-én a résztvevők a westminsteri katolikus székesegyház Szent Péter-kápolnájában, Cserháti Ferenc püspök vezetésével szentmisét mutattak be Mindszenty József bíboros születésének 125. évfordulójára emlékezve. Szentbeszédében a főpásztor kiemelten foglalkozott a mártír bíboros londoni látogatásával (1973. július 14–20.).

„Tekintettel megemlékezésünk jelenlegi színhelyére a westminsteri katedrálisban, ma csupán a számtalán biboros londoni, illetve angolai lelképásztori látogatásának visszhangjára és méltatására szeretnék röviden kitérni. Londoni útja kezdetén a Times tekintélyes cikkben köszöntötte a magyar prímást: »A fiatal Mindszentyt édesanyja arra taní-

totta, hogy minden ember egyenlő, s a jognak minden körülmények között érvényesülnie kell« – indította méltatását a Times. Aztán kiemelte, hogy Mindszenty szembeszállt mindenféle totalitarizmussal, és szenvedéstörténetével felfedte a kommunista diktatúra igazi arcát, amit nyugaton nem ismertek.

(Folytatás a 3. oldalon)

A Westminster-katedrális előtt

HITÜNK KÉRDÉSEI

A keresztény hit védelmezői (5.)

A tradícióval való szakítás egyet jelent az életképtelenséggel. Az eretnek Szentírás értelmezése nem magyarázat, hanem belemagyarázás. Az eretnekek hivatkoznak ugyan a Szentírásra, de ez náluk csak külsőséges kellék. Számukra az egyetlen hiteles kinyilatkoztatás csak az eretnek iskola mindenkori tanítójának tanítása. A gnózis mindig a jelen kinyilatkoztatást ismeri, melyet önmagával azonosnak tart.

Az eretnek szentírás-magyarázatban az általuk kiderített jelentést tartják az egyetlen lehetséges értelmezésnek. A saját eszmék idegen művekben való felfedezése nem volt más, mint tervszerűen üzött félremagyarázás. A Szentírás tanulmányozására az igazi gnosztikusnak nincs is szüksége, hiszen nem ő szorul a Szentírásra, hanem a Szentírás szorul az ő értelmezésére.

A gnosztikusok nagyon szerették magyarázni azokat a jeleneteket, ahol lázadó-ról volt szó. A lázadók iránti rokonszenv érvényesült az Ószövetség értelmezésében is. A bűnbeesésnél a kígyónak pozitív szerepet tulajdonítottak, mert felvilágosította Évát, és oly kinyilatkoztatást adott, amely ellentétes volt Jahve parancsával. A bűnbeesés mozzanata azt bizonyította, hogy Jahve irigy, féltékeny, rosszindulatú, el akarta zárni az ember elől a tudás forrását. Az eretnek exegézis a kígyónak pozitív szerepet tulajdonít, és így a kígyó az eretnek megváltó előképévé válik. Káinnal ugyanúgy rokonszenvezett, mert Káin a lázadó típusa, akinek áldozatát Jahve elutasította. Éva „bölcsek igéket” mondott Ádámnak, amikor rávette a lázadásra. Az Ószövetségben Éva, Káin, Ézsau, a szodomiták az eretnekek előképei, mert Jahve ellen lázadtak. Jahve kegyeltjei mind „*teszti emberek*” voltak, mint Jákob, Izsák, Ábrahám, Dávid, Mózes. Mérföldetlen részvétellel volt az eretnek exegéta az egyiptomiak iránt, akik Jahve gonoszsága következtében lelték halálukat a tengerben. Irigységének áldozatai lettek. Ebből azt a következtetést vonták le, hogy Jézus Krisztus azok Megváltója, akik fellázadtak az Ószövetség Istene ellen.

Minden más szentírás-magyarázat érvénytelenségét a Jn 10,8 szentírási részlettel „*igazolták*”: „*mindazok, akik előttem jöttek, tolvajok, rablók*”.

Értelmezésük szerint Jézus megváltóként megszabadítja az ártatlan Ádámot a gonosz Isten büntetésétől. Júdás is pozitív, gnosztikus hőssé vált, mert felismerte az igazságot, nevezetesen azt, hogy Jézus el akarja fordítani a törvényt, s végrehajtotta „*az árulás misztériumát*”.

Ezt a szentírás-magyarázatot Iréneusz így jellemezte: az eretnekek szétszednek

egy Krisztust ábrázoló mozaikot, hogy azután egy kutya képét rakják ki a mozaikkövekből. Ez az eretnecség.

A főbb gnosztikus eszmék áttekintésére azért volt szükség, mert azok nélkül Iréneusz felfogása nem érthető, minthogy az egyházatya saját álláspontját az eretnek álláspont ellentétéként vázolta. Zárt rendszert alakított ki az egyházi tanítás és szentírás-magyarázat összefüggéseiben.

Szent Iréneusz mindenekelőtt a Szentírás tökéletességét mutatja be. Az írás értelme, jelentése világos, szilárd rend van benne. Értelemszerűek összefüggései, kibontható belőle a valós értelem, és az elhatárolható az eretnekek által belevitt „*természetellenes értelem-től*”. Minden egyes helynek megvan a maga súlya az Úr üdvrendjében.

A titkos hagyományra való hivatkozás ki van zárva. A két szövetség Istene egy és ugyanaz. Jézus Krisztus a megígért Messiással azonos. A test feltámadása szentírási tanítás, amit nem lehet gnosztikus módon, allegorikusan értelmezni.

Szent Iréneusz tanítása szerint a Szentírás alapul szolgáló egyházi tanítás nyilvános. Akik az igazság szabálya (regula veritatis = regula fidei) nélkül magyarázzák a Szentírást, a filozófusokhoz hasonlítanak, akik nem igazságokat képviselnek, hanem véleményekről vitatkoznak. Egy kérdést nem újabb kérdések felvetésével lehet megoldani. A kétértelműséget az egyértelmű szentírási helyre való magyarázat oszlatja el. A szentírás-magyarázatnak a világos szentírási helyekből kell kiindulnia, ahogyan azt az Egyház teszi. Aki a Szentírást helyesen kezeli, az nem lesz eretnek. A Szentírás az egyházi tanítás hiánytalan okmánya.

Iréneusz végkövetkeztetése az, hogy az eretnekeket saját tanaikból és az emberi értelemről lehet megcáfolni. A szentírási érv és az észérv közel áll egymáshoz Iréneusznál. Aki a Szentírást nyílt szívvel, tárgyilagosan olvassa, és aki azt az egyházi értelmezés alapján szemléli, az már megtalálta a szekta cáfolatát.

Iréneusz vallja a Szentírás megbízhatóságát és tökéletességét. Az írás szövegét nagy figyelemmel kell olvasni; az egyes fogalmakat tisztázni kell. A Szent-

írást elsősorban a Szentírással kell magyarázni. A példabeszédeket a Szentírás egészéből kiindulva kell értelmezni.

Iréneusz törekszik az Ó- és Újszövetség közötti folytonosság kimutatására. A Jézusra vonatkozatható ószövetségi helyek fontosak voltak számára. Nagy figyelmet szentelt azoknak a szentírási helyeknek is, melyeket az eretnekek saját nézeteik alátámasztására vettek igénybe.

Iréneusz a Szentírás értelmezését az egész Egyház ügyének tekintette. Nem sok jelentőséget tulajdonított az egyéni tehetségnek, meglátásnak. A szekta sokat bízott az egyéni ötletekre, felfedezésekre, belátásokra. Az eretnekek individualisták voltak. Iréneusz tudta, hogy a Szentírásban vannak helyek, amelyek értelmezésén az egész Egyház fáradozott eddig, és még mindig fáradozik. Az exegétikai eredményeket nem tekinti egyéni teljesítményeknek. A Szentírás mélyebb megértése nem jelent más szerinte, mint az Egyház hitének jobb, átfogóbb megértését, ami mindenkinek hasznára válik. Azt nem vonja kétségbe, hogy egyesek esetleg jobban behatolhatnak valamilyen szöveg értelmébe, jobban megérthetnek dolgokat, de azt tartja, vannak olyan dolgok, melyeket csak Isten tud.

A Szentírás tartalmi elégsége nem jelenti azt, hogy bármilyen kérdést meg lehet válaszolni belőle, vagy bármit ki lehet olvasni belőle. A Szentírás számos dologról nem beszél, ami a hívót érdekli. Ezekre a kérdésekre Istennél van a válasz, az ember nem felelhet rájuk magától. A Szentírásban azt és annyit találunk, ami és amennyi az ember üdvösségéhez szükséges. Hiábavaló a Szentírás olvasása a mindentudás vágyával. Krisztusba vetett hittel, a próféták alázatával kell olvasni, kérni kell Istent, hogy megértéséhez adja meg a próféták bölcsességét.

Iréneusz csatázik a hamis exegézissel. Az eretnekek korlátlan igényt támasztottak a tudás területén. Az igazi gnosztikus nem „*valamit*” tudott, hanem mindent tudott. Ez a korlátlan igény nem áll arányban az ember valódi képességeivel. Az eretnek azért siklott át a Szentírás szövegén könnyedén, mert „*mindent tudott*”. Iréneusz hangsúlyozza, hogy az Írás maga szab határt a mindentudásnak. Az eretnek úgy lépett fel, mint aki végérvényes magyarázatot nyújt Istenre, a világra, az ember rendeltetésére, és gátlástalanul beszélt olyasmiről, amelyről a Biblia alapján semmit sem lehet tudni. Mindent sohasem tudhatunk, mert felfogóképességünk véges és akadályozott.

(Folytatjuk)

Gaál Jenő SVD

IMASZÁNDÉK

Júliusra

Azokért a testvéreinkért, akik eltávolodtak a hittől, hogy a mi imádságunk és evangéliumi tanúságtételünk által is felfedezhessék az irgalmas Úr közelségét és a keresztény élet szépségét.

Jézus utolsó jeruzsálemi útja alkalmából felment az Olajfák hegyére, ott leült, tanítványai pedig odamentek hozzá és kérték: „Mondd meg nekünk, mi lesz jele eljövetelednek és a világ végének.” Jézus ezt válaszolta nekik: „Akkor majd gyötrelmeknek vetnek alá benneteket és megölnék titeket. Gyűlöletesek lesztek minden nemzet előtt az én nevemért. Sokan megbotránkoznak majd, elárulják és gyűlölni fogják egymást. Mivel megsohasodik a gonoszság, sokak szeretete kihűl majd. De aki kitarik mindvégig, az üdvözl. Az országnak örömhírét pedig hirdetni fogják az egész világon, tanúságot tesznek róla minden nép előtt – és akkor eljön majd a vég.” (Mt 24,3–14)

Olvasva az újságokat és tapasztalva a mai világ folyását, számos keresztény emberben felvetődik a kérdés: eljött-e napjainkban a történelemnek az a korszaka, amelyben Jézus e szavai megvalósulnak? E kérdésre nem válaszolhatunk biztos „igen”-nel, mert Jézus világosan megmondta: „Azt a napot és az órát senki sem ismeri, sem az angyalok az égből, sem a Fiú, csak az Atya” (Mk 13,32). Jézus figyelmeztetése mégis arra indít minket, hogy ennek az időnek az eljövételével számoljunk, és éberek legyünk, ahogy Jézus ajánlja: „Legyetek éberek, mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát!” (Mt 25,12)

Ezért, amikor látjuk, hogy napjainkban több vértanút ölnek meg hitükért, mint az ókori Római Birodalomban, és amikor azt tapasztaljuk, hogy hagyományosan keresztény országokban sok ember eltávolodik a hittől, és „kihűl bennük a szeretet”, nem sopánkodnunk kell, hanem fel kel szítanunk saját hitünk és szeretetünk lángját, és ezzel kell fényt hoznunk a világ sötétségébe.

Az emberek, főképpen a fiatalok hitének támogatására minden hitvédelmi érvelésnél is ezerszer hatásosabb a Szentlélektől vezetett keresztények hitben és szeretetben töltött életének példája. Ezt nap mint nap tapasztaljuk. Gondoljunk csak a napjainkban szentté avatott hívők példájára. Így a kalkuttai Szent Teréz anyja élete lángoló fátyla lett a mai világ sötétségében. Nem véletlen, hogy szentté avatásakor zsúfolásig megtelt a római Szent Péter tér. Nekem megadatott az a kiváltság, hogy még életében találkozhattam és beszélgettem Teréz anyával. E találkozás emléke ma is lelkesít, és eszembe juttatja a jó Teréz anyja sokszor ismételt buzdítását: „Csináljunk valami szépet az életünkben!”

Teréz anyja mellett, egy napjainkban boldoggá avatott másik szent is csodálatos példát ad nekünk. Őt Kibe Péternek hívják, és 187 japán vértanúval együtt avatták boldoggá. Péter a 17. században élt. Keresztény szülőknek gyermeke volt, és arra készült, hogy a Japánban működő jezsuita misszionáriusoknak legyen a munkatársa. Hirtelen azonban kitört Japánban a keresztényüldözés, és Pétert, a jezsuitákkal együtt száműzték hazájából. A kínai Makaóba érkezve, az ott működő jezsuitákat kérte, hogy vegyék fel a rendbe, hogy papá szenteljen visszaszökhesen Japánba, és élete veszélyeztetésével segítse az ott élő üldözött keresztényeket. A makaói jezsuiták elutasították kérését, mire ő tovább ment az indiai Goába, hogy az ottani rendfőnöktől kérelmezze felvételét. Itt is elutasították kérését, mire Péter, egy arab karavánhoz csatlakozva elutazott Rómába, hogy a jezsuiták általános rendfőnökétől kérje felvételét.

(Folytatás a 4. oldalon)

HOL VAGY...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ebből a szempontból a legfájdalmasabb, amikor sokan a szexualitással, a házassággal és a gyermekvállalással kapcsolatos kérdésekben sem ismerik és nem követik azokat az erkölcsi elveket, amelyeket Isten törvényei meghatároznak.

A Magyar Katolikus Katekizmusban olvashatjuk: „A szerelem és a házaseslet Isten elgondolása szerint a legszentebb emberi értékek közé tartozik.” A mai statisztikai adatok alapján sokan kijelentik: a házasság intézménye válságban van. A negatív adatok bizony elszomorítóak, de tudnunk kell, hogy a házasságok többsége mégis jó és boldog, csak nem erről szólnak a híradások. Nem a házasság, hanem az ember van válságban, aki ostobán gondolkodik a házasságról, és nem veszi figyelembe Isten törvényeit. A válság az önző emberekben van, akik képtelenek az önfegyelmre, az önzetlen szeretetre. Ezért érdemes néhány kérdést tisztázni.

A házasságkötés egy szabad állapotú férfi és nő „szerződése”, életszövetsége. A házasságkötésnek, mint szerződésnek

a tárgya: önmagunk, teljes személyiségünk odaadása egymásnak. Célja, hogy szeretetben boldogan éljünk, és gyermekeket vállalva őket felneveljük.

Ennek a szerződésnek lényeges tulajdonsága, hogy kizárólag egy férfi és egy nő között jöhet létre, az érvényesen megkötött szerződést nem lehet felbontani, és késznek kell lenni a gyermekáldás vállalására.

A tiszta élet a férfi és a nő helyes kapcsolatát jelenti a házasságban és az arra való felkészülésben. A parázsnaság a nem önmagában, hanem a nem önmagában élvezete. Azért nagyon fontos a tiszta élet, mert a parázsnaság bűnei megrontják az egyén, a család és a nemzet életét; az értelmes embert az ösztön rabjává, a személyt az élvezet cserélhető eszközévé teszik. Akik Isten törvényeit figyelmen kívül hagyva, csak „együtt élnek” házasságkötés nélkül, azok valójában egymással szemben is önzők, mert nem vállalják az életre szóló önatadást. A házasság előtti önfegyelmem a jövőendő házastársam iránti hűségem és szeretetem bizonyossága.

A házastársak kötelezései, hogy egymást mindenben segítsék és önzetlenül

szerezzék, hogy gyermekeknek életet adva őket Isten akarata szerint neveljék. Kötelességük együtt élni, egymásról gondoskodni, magukat egymásnak alávetni.

A házastársi hűség megköveteli, hogy akik egymással házasságot kötöttek, azok teljesen átadják magukat egymásnak, kizárva kapcsolatukból bármely harmadik személyt. Ez a hűség naponta megvalósítandó feladat, ami teljes emberi szellemi és testi odaadást kíván. Kell, hogy a házastársak legyenek egymásnak a legjobb barátai, szellemi és beszélgető partnerei is.

A boldog otthon alapja a házastársak áldozatos szeretete, amely több gyermeket is mer vállalni, bízva Isten kegyelmének segítségével. Sajnos egyre kevesebben ismerik ezt a boldogságot, ezért nem tudják a legtöbben, hogy valójában mi hiányzik nekik az életükből. Ahhoz, hogy egy népesség fennmaradjon szükséges, hogy minden családban legalább három gyermeket vállaljanak. Népünk jövőjét nem a politikusok, nem a gazdaság, hanem a keresztény családok alapozzák meg.

Isten, hazánkért térdelünk elődbe.

Hadd legyünk mink is tiszták, hősök, szentek: hazánkat így mentsd meg! □

A KERESZTÉNYSÉG NEMZETI KÖZKINCSE

Cserhádi Ferenc püspök az észak-amerikai magyarokhoz látogatott

Cserhádi Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök május 12. és 22. között lelkipásztori úton volt Kanadában és az Egyesült Államokban – tájékoztatót Kiss G. Barnabás ferences, detroiti plébános, a Kanadai Magyar Papi Egység elnöke.

A londoni magyar papi konferencia után május 12-én, pénteken Kanadába érkezett Cserhádi Ferenc püspök, akit a torontói repülőtéren Rigó Jenő jezsuita fogadott. Másnap, a Fatimai Boldogságos Szűz Mária emléknapján meglátogatta Miklósházy Attila nyugalmazott püspököt és magyar jezsuita rendtársait Pickeringben (Ontario).

A főpásztor május 14-én, húsvét 5. vasárnapján, az Árpád-házi Szent Erzsébet magyar templomban ünnepi szentmisét mutatott be, amelynek keretében a bérmálás szentségét is kiszolgáltatta. Ezután ebéd és fogadás következett, amelynek keretében a püspök találkozott a hívekkel. Másnap délutántól részt vett Ancasterben a Kanadai Magyar Papi Egység lelkipásztori találkozásán.

Cserhádi püspök május 17-én, szerdán délután 5 órakor ünnepi szentmisét celebrált a hamiltoni Szent István magyar templomban. A szentmise elején Joseph Durkacz, a hamiltoni magyarok plébánosa köszöntötte a főpásztort. Éppen egy éve már, hogy a helyi megyéspüspök, Douglas Crosby tárgyalást folytatott Cserhádi püspökkel a magyar plébánia lelkipásztori ellátásáról.

A koncelebrált szentmise alkalmat adott a megjelent híveknek, hogy megemlékezzenek Szent László királyról. Az ünnepi szentmisén ezeket mondta Cserhádi püspök: A Szent László király trónra lépésének 940., szenttéavatásának 825. évfordulója alkalmából meghirdetett emlékévkben, ma ünnepi örömmel emlékezünk Szent Lászlóra, aki nemcsak magyar hazánk és népünk égi pártfogója és oltalmazója, hanem az egész európai kereszténység védelmezője is. Szent László király magyar népünk példaképe, akire mindig és mindenütt felnézhetünk. A róla szóló krónikák és legendák azt tanúsítják, hogy jóságos, szelíd, lovagias és szent uralkodó volt, aki vigasztalta a bajba jutottakat, fölemelte az elesetteket, segítette a szegényeket és a rászorulókat. Az ország népe csak ke-

gyes királyként emlegette. Egyik legszébb jellemvonása a megbocsátás volt: Az ellene lázadó Salamon bátyját nem büntette meg a kor szokása szerint, csak fogságra vetette egy időre, és szüntelenül imádkozott érte, hogy térjen meg Isten törvényéhez.

A szentmisében felidézzük példás keresztény életét, oltalmába ajánljuk magunkat, egyházi közösségünket és egész magyar népünket. [...] Szent László magyar népünk kiemelkedő, nagy királya, védőszentje és példaképe. Ebben a szentmisében nem annyira a királyra tekintünk, hanem elsősorban arra a derék keresztény emberre, aki királyként is öntudatos, felnőtt keresztény életet élt: szolgált Istent, Egyházunkat és népünket. (...) Szent László üzenete és életpéldája ma is időszerű, mert „Szent László dicsőséges alakja rámutat a nemzeti életben érvényesülő vallássosságra. Azt üzeni, hogy legyen a vallás napjainkban – élet, nemzeti élet (vö. Prohászka), azaz hozzá hasonlóan, legyünk a szentek társai.

Szent László életpéldája arra bátorít, hogy hozzá hasonlóan mi is kapcsoljuk össze életünkben a magyar ügyet Isten ügyével, úgy, amint ő tette: hiszen a magyar hagyományok őrzése és a keresztény értékek ápolása ma is éppúgy összetartozik, mint egykor. Ősi magyarságunk sántít, ha hiányzik belőle őseink keresztény hitének buzgó gyakorlása. Számunkra a kereszténység nemzeti közkinccs, patrimonium: nemzeti önazonosságunk meghatározó eleme és feltett kincse, amelyet szüntelenül ápolunk kell. (...)

Amikor Szent Lászlót tiszteljük, akkor egyben Szent László örökösei és örökségének őrzői és ápolói is vagyunk, ami azt jelenti, hogy hozzá hasonlóan, igazi jellemes keresztény életre törekszünk, ápoljuk az őseinktől kapott szent értékeket és az igazi lovagias jellemet. Hála Istennek, napjainkban már egyáltalán nem az idegen, hódító és betolakodó népek ellen kell

kardot ragadnunk, amint ezt ő tette, hanem sokkal inkább az emberre ártalmas és hamis ideológiák, a hamis hiedelmek és rossz szokások ellen, röviden: a hitelenség, a vallási közömbösség, a szeretetlenség és a durvaság támadásai ellen, „ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságoknak gonosz szellemei ellen”, amint ezt Szent Pál apostol mondja. És hozzáfűzi: „Ezért öltözték fel az Istennek teljes fegyverzetét, hogy a gonosz napon ellenállhassatok, és mindent legyőzve megtarthassátok állásaitokat” – az őseitől kapott keresztény örökséget.

A püspökkel koncelebrált a helyi plé-

Szent Lászlóról is megemlékezett a püspök

bános, valamint Deák Miklós görögkatolikus parókus (Welland), Miskei László plébános (Welland) és Kiss G. Barnabás plébános, a püspök észak-amerikai delegátusa (Detroit/Windsor). A szentmise után a templom nagytermében találkozhatott a főpásztor a hívekkel és a közösség fiataljaival, cserkészzeivel, akik nagy számban vettek részt a szentmisén.

Ezt követően a püspök meglátogatta a wellandi Magyar Ház vezetőségét, akikkel a magyar diaszpóra helyzetéről és terveiről tárgyalt. Wellandon a Magyarok Nagyasszonya Plébánia látta vendégül Cserhádi püspököt, aki másnap elindult az Egyesült Államokba, lelkipásztori útjának folytatására Vas László plébánossal (Passaic, NJ). Néhány napig kötetlen program várta a passaicai Szent István magyar plébánián, majd május 20-án tovább utazott, hogy húsvét 6. vasárnapján a New Brunswick-i Szent László magyar templomban főpapi szentmise

keretében fiatalokat bérmáljon Joseph Kerrigan és Juhász Imre lelkipásztorok meghívására.

Magyarok Nagyasszonya Plébánia, Montreal

*

Idén is találkoztak az Észak-Amerikában szolgáló magyar papok

Szent László jubileumi évében május 15. és 17. között találkoztak az észak-amerikai magyar katolikus közösségekben szolgáló magyar lelkipásztorok a kanadai Ancasterben (Ontario) – tájékoztatót Licskó Szabolcs montreáli plébános, a Kanadai Magyar Papi Egység (KMPE) titkára.

Ismét az ancasteri lelkigyakorlatos központ adott helyet a rendezvénynek, amelyet tizedik alkalommal szervezett meg Kiss G. Barnabás ferences szerzetes, a KMPE elnöke. A találkozó Cserhádi Ferenc, a külföldön élő magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök észak-amerikai útjának része volt.

A papi szolgálat örömei mellett a kihívások megoldásait is megbeszélte a papi találkozót résztvevői, akik koncelebrált szentmise keretében emlékeztek meg Szent László király trónra lépésének 940., szenttéavatásának 825. évfordulójáról. A főcelebráns püspök Szent László példájának követésére buzdította a lelkipásztorokat.

A beszámoló mellett Rigó Jenő jezsuita atya tartott interaktív bibliai egzegézist a Teremtés könyvének három fejezetéből A bűnbeesés története címmel, Licskó Szabolcs plébános Szent Lászlóról beszélt Prohászka Ottokár püspök szavaiból kiindulva: „A magyar kereszténység eszménye Szent László. Benne virágzott ki jellemző típusa a magyar kereszténység; benne forrt össze a keresztény szentiség a nemzeti szellemmel.”

A konferencia fontos része volt Cserhádi Ferenc püspök előadása a diaszpóra magyarsága anyanyelvű hitéletének feltételeiről, amihez a résztvevők is hozzászóltak.

(Folytatás a 4. oldalán)

EURÓPAI MAGYAR...

(Folytatás az 1. oldalról)

»A magyar primás – írta a Times – nem akarta befolyásolni a világpolitikát, de szenvedése, megpróbáltatása világpolitikai jelentőségű lett«, és »a demokrácia hősének« nevezte a magyar főpapot. A westminsteri katedrálisban, ahol most vagyunk, Heenan bíboros a maga trónszékét engedte át Mindszentynek és a többzetes templomi közösség előtt a bíboros védelmére kelt azokkal szemben, akik őt a szabad világban is el akarták hallgattatni, és kijelentette: ha a világkommunizmus őszintén akarja a békét, akkor hívja haza népéhez a bíborost, »mert Mindszenty ennek a népek atyja és hőse«. A szomszédos parlamentben Winston Churchill képviselő, a nagy ál-

lamférfi unokája 140 képviselővel együtt díszbédet adott tiszteletére és az Alsóház tagjai nevében »mint a szabadság és a demokrácia egyik legkiemelkedőbb európai bajnokát« köszöntötte.»

A szentmisén részt vett Szalay-Bobrovicz Kristóf londoni magyar nagykövet és számos, Angliában élő magyar katolikus hívő. Közülük ketten felidéztek a 44 évvel ezelőtti élményeiket, amikor is Mindszenty bíborossal találkozhattak.

A szentmisét követően a magyar papi csoportot az érsekség épületében fogadta Vincent Nichols bíboros. A kötetlen hangú beszélgetésen az angol főpásztor a külföldön élő magyar hívek lelkipásztori ellátásáról érdeklődött, majd felidézte Erdő Péter bíboros tavalyi látogatását, melynek során Esztergomból elhozta Becket Szent Tamás ereklyéjét.

A délután folyamán Németh László olaszországi főlelkész Szent László királyról, majd Lédeczi Dénes Magyarok Ausztráliában címmel tartott előadást. Ezt követte Cserhádi Ferenc püspök ismertetője a diaszpóra magyarsága anyanyelvű hitéletének a feltételeiről, majd Fülöp Attila, az Emberi Erőforrások Minisztériuma helyettes államtitkára, aki ismertetőjében a magyar missziók

A csoportot fogadta Vincent Nichols bíboros

működésének segítéséhez nyújtott hasznos információkat.

Másnap, május 10-én a konferencia tagjai kirándulásra mentek az angol királynő London közelében található rezidenciájához, a windsori kastélyba. A délután folyamán a magyar közösségek lelkészei tájékoztatót adtak egyházközségük életéről. Ezen a napon hallgatták meg – a jövőre 50. évfolyamába lépő – Életünk című nyugat európai katolikus havilap szerkesztőjének beszámolóját.

Csütörtökön, május 11-én a magyar lelkészek látogatást tettek a Londonban élő, 95 éves báró Gelsey Vilmosnál, aki nemcsak a londoni közösségnek, hanem a magyarországi

egyházi életnek is kiemelkedő támogatója. Nevéhez kapcsolódik többek között a budapesti Egyetemi Katolikus Gimnázium újraindítása és a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézetének elindítása is. Ezt követően a társaság a hajós kirándulás keretében ellátogatott Greenwichbe. A délután folyamán a Szent István Ház nagytermében folytatódott a munka: a magyar lelkészek beszámolóit közösségük életéről.

Az Európai Magyar Papi Konferencia május 12-én, péntek reggel a Szent István Ház kápolnájában Szent László király tiszteletére tartott közös szentmisével ért véget. A jövő évi találkozó Prága ad otthont, ahol Balga Zoltán magyar lelkész lesz a házigazda.

Czoborczy Bence

Munka közben a konferencia résztvevői a Szent István Ház nagytermében

Báró Gelsey Vilmos (balra), Cserhádi Ferenc püspök és Csicsó János angliai magyar főlelkész

Gyermekeknek

SZÜNIDŐ A NAGYSZÜLŐKNÉL

Ez a tanév is véget ért, június közepe óta tart a vakáció. Gyerekkoromban azt az egy hetet vártam a legjobban, amikor a család (anya, apa, a testvérem és én) együtt tudott elmenni nyaralni a Balatonhoz. Mindig azt szerettem volna, ha a nyári szünetben nemcsak én vagyok „szabadságon”, hanem a szüleim is, hogy a szünidő hónapjaiban mindig együtt legyen az egész család. Ez persze sajnos sosem valósulhatott meg, hiszen anyának és apának dolgoznia kellett. Mégsem maradtunk egyedül a testvéremmel, és utólag, felnőtt fejjel már azt mondom, nem is lehettek volna jobb játszótársaink a meleg nyári napokban.

A vakáció hétköznapijainak többségét ugyanis a nagyszülőknél töltöttük. Nem laktunk tőlük messze, mégis különleges élményt jelentett náluk aludni, velük lenni reggeltől estig. Milyen jó is volt nagymama kakaójának illatára felébredni, délelőttként focizni a környékbeli gyerekekkel a játszótéren; bár nagypapa nem volt már fiatal, néha még ő is beállt közénk játszani! Aztán jöhetett az ebéd, amelyet csak nagyit tudott készíteni, es-

ténként pedig a közös társasjáték, amiben mindig mi, az unokák nyertünk – mint utólag kiderült, talán nem is véletlenül... Sőt, még a szünidőre kapott iskolai feladatokban is segítséget kaptunk tőlük: nagypapa óriási házi könyvtárában még a kötelező nyári olvasmányok kötetit is megtaláltam!

Természetesen mindig együtt mentünk a nyári szentmisékre is, egy ilyen alkalommal, egy július végi szentbeszédben ismertem meg közelebből Szent Anna és Szent Joachim alakját. Egyházunk július 26-án ünnepli őket, a nagyszülők védőszentjeit. Ők voltak Szűz Mária szülei, tehát a kis Jézus nagyszülei. A legenda azt tartja, hogy Anna még élt, amikor a Szent Család visszatért Egyiptomból, így megláthatta a kicsi Jézust.

Ha Te is a nagyiknál töltöd a nyári szünidőt, gondoldj arra, milyen szerencsés vagy, hogy náluk lehetsz, és imádkozz értük Szent Annához és Szent Joachimhoz, hogy még sok-sok éven át együtt tölthessétek a nyarat!

Kovács Péter

Fiataloknak

JÉZUS A SEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (32.)

A mondtak ellenére, miért közelednek az emberek a szcientológiához? Közrejátszik mindaz, ami miatt ma egyesekre különös vonzódást gyakorolnak a sekták és a sektás jellegű új vallási mozgalmak: a keresztény örömhír hiányos ismerete; a magukat kereszténynek valló emberek kiábrándító életvitele; kisebb, de mégis szervezett közösség igénye; egy új társadalmi rend ígérete.

Ezeket túl a szcientológia sajátos vonzódást gyakorol a pszichológiai problémák megoldásának, valamint önmagunk továbbfejlesztésének ígéretével. Ma sok ember érzelmileg éretlennek, gyengének érzi magát, és kapva kap a boldogságot, lelki egészséget ígérő kínálatokon. Még inkább akkor, ha mindezt valamilyen vallási csomagolásban találják neki, mint a „pszicho-sekták”. Hubbard észrevette ennek az igénynek a fontosságát, főleg a fiatalok körében. A szcientológusok ma is folytatják ezt a verbuválási módszert: ingyen tesztet kínálnak fel, amely csaknem mindig kimutat valamilyen problémát a páciensben, s ezért nagyon ajánlatos, hogy alávesse magát a dianetikának! Első pillanatra furcsának tűnhet, hogy ennek ellenére Hubbard, aki dianetikáját terápiás eljárásnak tartja, módszerét a pszichológián kívül állónak tekinti. Sőt agresszíven támadja mind a pszichológiát, mind pedig

a pszichiátriát, mivel ezek – szerinte – tagadják, hogy van lélek, és semmiképpen sem gyógyítják az embereket! Ron Hubbard megpróbálta minden felfedezését az Amerikai Egészségügyi Társaság és az Amerikai Pszichiátriai Társaság rendelkezésére bocsátani, az ajánlatát visszautasították.

Ekkor Hubbard az ő megszokott és ajánlott módján ellentámadásba ment át: ellenfelei szemére vetette azt, amivel őt vádolták! Pénzügyi érdekszövettségnek nevezte a pszichiátereket. Amikor a világhírű Max Planck Társaság egyik munkatársa az egyik tanulmányában a szcientológiát álpszichológiából és pénzszerzésből álló veszedelmes keveréknek nevezte, a szcientológusok Freiheit (Szabadság) című új folyóiratukban durván megtámadták a pszichiátriát általában, a Max Planck Intézetet pedig, minden alap nélkül, a haláltáborok tevékenységével hozták kapcsolatba.

A komoly pszichiáterek és a pszichológusok ma sem ismerik el a dianetika tudományos jellegét. A szcientológiából hiányzik a tudományos alap. Ezért súlyos és végzetes az, amikor egy ilyen módszer egyedül boldogító, csalhatatlan útként, sőt vallás pótlékként kínálja fel magát.

János atya Londonból

IMASZÁNDÉK

(Folytatás a 2. oldalról)

Itt végre teljesítették kérését. Pappá szentelve visszatért Japánba, éveken keresztül titokban szolgált az üldözött keresztények között, míg végül rátalált a rendőrség. Borzalmas kínzásnak vetették alá, hogy hittagadást csikarjanak ki belőle, de, a hivatalos japán bírósági jegyzőkönyv szerint, megöletéséig hűségesen tartott hitvallásában. A bírósági aktákban az olvasható, hogy „korobazu”, ami japánul azt jelenti: „nem bukott el”, vagyis nem tagadta meg hitét.

Persze, mi nem vagyunk olyan szentek, mint Teréz anya és olyan bátrak, mint Kibe Péter, de ha Isten kegyelméből vidáman, hűségesen, töretlen reménnyel éljük mindennapi keresztény életünket, ezzel olyan fényességet gyújtunk a világban, melyet e világ össze sötétsége nem tud kioltani. Ehhez persze sok isteni kegyelemre van szükség, és azért imádkozunk kü-

lönösen e hónapban, hogy e kegyelem nekünk és sokaknak megadassék.

Augusztusra

Korunk művészeiért, hogy tehetségek által műveiken keresztül segítsenek mindenkinek, hogy felfedezzék a teremtett világ szépségét.

A művészet a legrégebb időktől kezdve szoros kapcsolatban állt a vallással. Az ókorban épült szentélyek csodálatos művészeti alkotások, melyeknek még napjainkban is csodájára járunk. A görög templomok, a hinduista és buddhista szentélyek magas rangú művészeti alkotások. A kereszténység szintén csodálatos művészeti alkotásokat hozott létre a történelem folyamán. Az ókori bazilikák, a román és gótikus stílusban épült székesegyházak, valamint a reneszánsz és barokk stílusú templomok az emberiség legnagyobb művészeti alkotásai közé tartoznak. A zeneszerzőket is a legnagyobb alkotásokra ihlette a ke-

A CSALÁD ÉRTÉK AZ EMBERISÉG SZÁMÁRA

A Családok XI. Világkongresszusa

Május 25–28-ig tartott Budapesten a Családok XI. Világkongresszusa, melyet a World Congress of Families szervezett karöltve rendeztek meg a Családok Budapesti Világtalálkozója programsorozat keretében.

A Családok XI. Világkongresszusán képviseltette magát a Nagycsaládok Országos Egyesülete, továbbá jelen voltak a hazai, Kárpát-medencei, európai családszervezetek és családok, valamint politikusok, egyházi személyek, szakértők, egyházi közösségek, neves hazai és külföldi személyiségek.

Erdő Péter bíboros, prímás a világtalálkozón elmondott beszédében kifejtette: a találkozó tárgyalta kérdések nemcsak a kongresszuson jelen lévők, hanem az egész emberiség számára időszerűek, és nemcsak a demográfiát érintik, hanem az emberi élet és nevelés minőségét.

„Hogyan lehet emberségesebb embert és testvériesebb világot alakítani?” – vetette fel a kérdést a bíboros, majd rámutatott: a testvér fogalma magára a családra irányítja figyelmünket, amelyből az emberi együttélés értékeit és modelljeit merítjük.

„A családban sajátítja el az ember a másokra való figyelés, a megosztás, a segítő és áldozatos is vállaló szeretet képességét. A Katolikus Egyház tanítása, például II. János Pál pápa Ecclesia in Europa kezdetű apostoli buzdítása szerint a család az, amely visszaadja a reményt az embernek” – fogalmazott Erdő Péter.

A család megadja a személy önértékébe vetett hitet, éppen ezért a bíboros II. János Pál pápa nyomán hangsúlyozta: Európának meg kell fogalmaznia a családra és a házasságra vonatkozó igazságot.

„Ennek szükségét érzi, mert tudja, hogy ennek alapján mondanak ítéletet az evangelizáló küldetésről, amelyet Jegyese és Ura bízott rá, és amely ma eddig szokatlan erővel sürget. Nem kevés kulturális, társadalmi és politikai tényező hat ugyanis együtt, s ennek következtében a család egyre nyilvánvalóbban válságba kerül. Nagyon határozottan kell ezért állítani, hogy a házasság és a család intézménye Isten akaratából való. Újra föl kell fedezni a családnak mint az élet és a szeretet bőséges, az új személy nemzésére nyitott közösségének igazságát” – idézte Erdő Péter Szent II. János Pál pápa gondolatait.

A bíboros utalt rá, hogy ez az igazság az, amelyről Ferenc pápa is szól az Amoris laetitia kezdetű apostoli buzdításban, a Szentháromság képmásaként tekintve a családra. Ferenc pápa rámutat – hívta fel a figyelmet a bíboros –, hogy a Szentháromság szeretetközösségét a család fejezi ki a legjobban itt a földön.

resztény hit. A gregorián ének, a polifonikus kórusművek, a barokk és klasszikus egyházi zene a kereszténységnek köszönhetik ihletésüket. A keresztény szobrászat és festészet pedig, változatos stílusokban, szintén mesterműveket hozott létre.

A kereszténység és a művészetek közötti ezen évszázados kapcsolat, sajnos, a 18. századtól kezdve fokozatosan gyengült. Bármelyik nagy szépművészeti múzeum látogatása meggyőzhet arról, hogy ettől az időtől kezdve a nagy mesterműveket már nem keresztény témák inspirálják. Az ebben a korban épült templomok nagyrészt régi idők elmúlt stílusait másolgtatják. A népesség között nyomtatásban elterjedt képek és a templomainkban elhelyezett gipszből készült szobrok pedig nagyrészt ízléstelen, giccses alkotások. A modernnek mondott festészet és szobrászat pedig szándékosan elszakad a természetétől és annak szépségétől.

A 20. században kezdett végre ismét megjelenni a művészetekben, főképpen

A család visszaadja a reményt az embernek

Erdő Péter utalt a 2007-ben Nagyszébenben megtartott ökumenikus találkozóra is, melyen a családról is szót ejtettek. Ennek gyümölcseként hozták létre tíz évvel ezelőtt az Európai Katolikus–Ortodox Fórumot, amely nem dogmatikai, hanem morális és szociális kérdésekkel foglalkozik, elsősorban a családhoz kapcsolódóan.

A bíboros ezután utalt az első, Trenóban megrendezett konferenciára, ahol kifejezték: a család ajándék, érték az egész emberiség számára. Ez nem alapulhat máson, mint a Teremtés könyvének első fejezetén, amelynek tanúsága szerint Isten az embert saját képére és hasonlatosságára teremtette, férfinak és nőnek, megáldva őket (Ter 1,27–28). Beszédének végén a főpásztor ugyanezt az áldást kívánta a kongresszus minden résztvevője és minden család számára.

(MTI)

A KERESZTÉNYSÉG...

(Folytatás a 3. oldalról)

A papi találkozót lezáró püspöki szentmisén Mezei András clevelandi plébános mondott szentbeszédet. Olyan egység fontosságát hangsúlyozta a keresztények között, melyben nem a saját igazukat keresik az emberek, hanem a jézusi igazságot és tanítást. A napi olvasmány alapján a jeruzsálemi zsinatot említette példaként. A kommunikációt és a megbeszélést az egység megtalálásának eszközeül javasolta. Hangsúlyozta: Isten kegyelmével ez lehetséges, és hasznos szolgáló leszünk, ahogy a szőlőtő és szőlővessző evangéliumi hasonlatában látjuk.

A konferencián részt vettek: Angyal Lajos (Courtland), Deák István (Toronto), Deák Miklós (Welland), Jaschko Balázs SJ (Toronto), Kiss G. Barnabás OFM (Detroit/Windsor), Licskó Szabolcs (Montreal), Mezei András (Cleveland), Miskei László (Welland), Nemcek Péter (Winnipeg), Rigó Jenő SJ (Toronto). □

az építészetben, az egyszerűség és a tiszta vonalak által jellemzett tudatosan új vallási stílus.

A Katolikus Egyház vezetősége, hála Istennek, kezdi elhagyni a múlthoz való ragaszkodást. Világszerte modern stílusú templomok épülnek. A Vatikáni Múzeumban pedig megnyitottak egy modern művészeti alkotásokat kiállító részleget. Be kell azonban vallani, hogy e múzeum látogatói inkább a múzeumban látható régi, klasszikus alkotások (például a Michelangelo által kifestett Sixtus-kápolna) megtekintésével töltik idejüket.

Csak remélhetjük, hogy a transzcendencia iránti érzék újraébredésével megint találkozik egymással az igazi művészet és a keresztény hitvilág. Vannak már ígéretes kezdeményezések. Mind az igazi művészet, mind pedig a modern kultúra javára válnék, ha a művészek az isteni Szépség búvókörébe kerülnének. Imádkozunk ezért.

Nemeshegyi Péter SJ

A SZABADSÁG ELŐÉRZETE

A szabadság szóról elsőként a véres zászlók és a hosszú harc alatt elhullott legjobbjaink jutnak eszembe. Még mindig: gimnazistakorom óta, amikor az esztergomi ferenceseknél Teodóz atya olyan hosszan és alaposan magyarázta Vörösmarty Szózatát. Hogy a szabadság nem csak kivívásakor követel áldozatot az embertől. Merthogy – a szó mélyebb értelmében – nem ilyen-olyan láncok vagy kötelékek szétszaggatását jelenti csupán...

Nem, most nem arról akarok beszélni, hogy a szabadságot azért kell megszerezni, hogy legyen mit odaadnunk egy másik embernek – az életünk társának, és azoknak, akiknek – vele együtt – magunk adtuk tovább az életet, a közösségnek, amely életet minket, ha olykor gyötrelmesen is – nevezünk az egységesség kedvéért nemzetnek, hazának – és annak, akinek a nevét ne vegyük hiába... Nem, most nem arról akarok beszélni, hanem arról, hogy a legmagasabb hivatásban is nagyon el lehet fáradni, gondoljunk csak az előbb nevének nem nevezettre, aki maga is megpihent a hetedik napon. El lehet fáradni a legmagasabb hivatás művelésében, még inkább abban a lőtás-futásban, ideg-bajban, hiábavaló vagy nagyon kis hatásfokú igyekezetben, amely mindezt körülvéveszi. Amikor kitör a nyár, én már számolgatom a napokat, mint annak idején a gyerekeim, hogy hányat kell még aludni a szabadságig – milyen érdekes, hogy így nevezzük a szünetet, a néhány napos-hetes kikapcsolódást is... – legszívesebben nap közben ráborulnék az asztalomra egy kis szunyókálásra, hogy eggyel kevesebb legyen... De az öncsalás itt sem segít.

Ezért aztán az utóbbi időkben, főleg, mióta ránk szakadt a trópusi hőség, hetente legalább kétszer az enyhülni alig akaró koraesti órákban a feleségemmel felszerszámozzuk a ház előtt senyvedő, szegény Suzukit, és kivágtatunk Pilismarótra. A Duna partján legalább öt-hat fokkal enyhébb a levegő, többnyire csend van és béke, úszunk egyet-kettőt a korábbi évekhez-évtizedekhez képest megmagyarázhatatlanul tisztábbnak tűnő Dunában, és üldögélünk egy pohár sör mellett beszélgetve vagy éppen hallgatva egy-két órát. A békés táj békességet teremt az emberben is.

Jólesik ez a lassúság, az elnyújtott tempók a vízben, a ballagás visszafelé a parton, hogy ússzunk még egyet, vagy visszaüljünk a faasztalhoz. Ebben a lassúságban lassan jut csak eszembe, miért ilyen boldogítóan otthonos nekem ez a hely. Kisgyerekként minden nyáron itt, a közeli üdülőben töltöttünk két hetet a szüleimmel. Lehet, hogy az a gyerekkori idill él mélyen tovább, és ismétlődik bennem, valahányszor újra kijövök ide?

A szabadság előérzete ez. Talán nem véletlen, hogy a magyar nyelv ugyanazt a szót használja az évenként ismétlődő pihenésre, mint az ember egyik legegyszerűbb vágyakozására: szabadság. Lehet, hogy a szabadság nem más, mint valami nagy visszavágyakozás: olyan helyszínekre, amelyeket felkereshetünk vagy legalább magunkban felidézhetünk? Abba a paradicsomi állapotba, amelyről mindnyájan talán más és más részleteket tudunk felidézni – meg is tesszük ezt néha a feleségemmel ott, Pilismaróton, a Duna partján üldögélve –, de aminek nagy és közös jelentése az, hogy jó volt. Lehet, hogy arra való az „évi rendes”, hogy újra fel tudjuk idézni magunkban, hogy egészen el ne felejtjük – a mindennapok örlő monotonijára, a kisebb-nagyobb küszködések és küzdelmek, és a véres zászlók (sőt, még a jelentésükből egyre-másra kiforgatott szavak) ellenére –, hogy mi is az a szabadság?

Kipke Tamás

KÉT SZENT ERZSÉBET

A Katolikus Egyház és az ortodox keresztények szentjei nem azonosak. Ez főleg a szentté avatásban mutatkozó különbségben rejlik. Így például az orosz ortodox egyház a közel-múltban szentjei sorába emelte az 1918-ban bestiális módon megölt cári család valamennyi tagját.

Köztük volt Erzsébet nagyhercegnő is, aki Viktória brit királynő unokájaként, a Hessen-Darmstadt-i hercegi család gyermekeként látta meg a napvilágot. A család védőszentje az Árpád-házból származó és német földön is igen tisztelt thüringiai Szent Erzsébet volt, akit példaadó életmódjáért, valamint az árvák, a szegények és betegek rendíthetetlen gyámolításáért, röviddel halála után, 1235-ben IX. Gergely pápa emelt a Katolikus Egyház szentjei sorába. Noha a Hessen-Darmstadt-i uralkodócsalád evangélikus volt, kiváltképpen az 1864-ben született Erzsébet anyja, különös tisztelettel adózott az Árpád-házi szentnek, és gyermekeit is az ő példájának követésére nevelte. Erre alighanem a kis Erzsébet mutatkozott a legfogékonyabbnak, az alkalom a tanúságtételre már fiatalkorában megmutatkozott, ugyanis 14 éves volt, amikor édesanyja és négyéves húga a diftériajárvány áldozatává vált, és ettől kezdve apja mellett ő vette át a felügyeletet testvérei fölött is. Nagypapjának testvére révén jó kapcsolata volt az orosz uralkodócsaláddal is, ugyanis nagynénje II. Sándor cárhoz ment feleségül, és a házasságból származó ötödik fiú, Szergej udvarolni kezdett a feltűnően szép Erzsébetnek. A vonzalom hamarosan kölcsönössé vált, noha a család Erzsébet számára a későbbi II. Vilmos német császárt szemelte ki férjül. A nagymama, Viktória királynő is határozottan ellenezte a kapcsolatot, Erzsébet azonban keresztülvitte akaratát és 1884 nyarán a szentpétervári Téli Palota kápolnájában örök hűséget

esküdött Szergejnek, akit a nemrég trónra lépett bátyja, III. Sándor cár Moszkva kormányzójává nevezett ki.

Erzsébet és Szergej házassága gyermektelen maradt. A házaspár szentföldi zárandoklata során Erzsébet Jeruzsálemben többször is felkereste a Mária Magdolnáról elvezett ortodox templomot, majd úgy döntött, hogy áttér férje hitére. Szergej az 1905-ös oroszországi zavargásokban pokolgép robbanása következtében életét veszítette. Merénylőjét a helyszínen elfogták, és Erzsébet azonnal felkereste a börtönben és megbánásra kérte, miután ő, az özvegy megbocsátott a bűnösnek. Még kegyelmet is kért a cártól, amit azonban a merénylő maga utasított vissza.

Erzsébet nagyhercegnő

Erzsébet ezután az ortodox egyházban addig ismeretlen szerzetesrendet alapított, a szegények, árvák és beteget gyámolítására. A Márta-Mária Irgalmas Rend első főnöknője Erzsébet lett. A különösen szigorú előírások szerint élő szerzetesnők rendházát saját költségén hozta létre, csakúgy, mint a rendházhoz tartozó kórházat és gyógyszerterét. Itt minden rászoruló ingyenes ellátásban részesült. Az első világháborúban Erzsébet a frontra kérte magát, hogy mint ápolónő vehesse ki a részét az emberi kínok enyhítésében. Közben rokonai körében folyamatosan gyűjtött a hadiárvák és a sebesültek számára. Az 1917 februárjában kirobbant forradalom lemondásra kényszerítette a cárt, de a kólostor életében ez még

nem jelentett gyökeres változást. Novemberben, miután a bolsevikok magukhoz ragadták a hatalmat, a Márta-Mária Irgalmas Rend is az új rendszer céltablájává vált. Mielőtt Erzsébetet letartóztatták, a német császár megpróbálta előkészíteni menekülését, ezt azonban elutasította, mert rendtársával együtt akart maradni választott hazájában. 1918 elején fogvatartói – a cári családdal együtt – Jekatyerinburgba vitték, de miután a kommunista hatóságok úgy vélték, hogy a volt uralkodó túlságosan sok rokona került az Ural hegységben fekvő városba, Erzsébetet több rokonával együtt a közeli Alapajevszkbe szállították, ahol a hírhedt titkosrendőrség, a Cseka emberei egy kútba taszították valamennyiüket, majd ördögi tervük befejezésekképp kézi gránátokat dobáltak utánuk. A kivégzőosztag egyik embere később elmondta, hogy Erzsébet utolsó szavaival megbocsátott gyilkosainak: „Uram bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekednek”.

Amikor a vörösök ellen harcoló fehér katonaságnak sikerült átmenetileg fennhatóságuk alá vonni a térséget, a kútban rábukant Erzsébet és több rokona holttestére. Ezeket visszavonulások során magukkal vitték, és végül Pekingben temették el. Erzsébet földi maradványait végülis az akkor már Nagy-Britanniában élő testvérenek közbenjárására a szentföldi Mária Magdolna-templom kriptájában helyezték örök nyugalomra.

Az emigrációban működő orosz ortodox egyház 1981-ben szentté avatta, és ezt – a kommunizmus bukása után – a moszkvai patriarchátus is megerősítette. A londoni Westminster Apátság nyugati bejárata fölött a XX. század vértanúit ábrázoló szobrok egyik Erzsébetet ábrázolja.

Vincze András
*

Az állandó szerzőnkkel, Vincze Andrással készült beszélgetés megtekinthető a keresztényelet.hu oldalon.

TYAF, TYAF, TYAF

A címben szereplő „tyaf, tyaf, tyaf” versidézet. Írta: Nemes Nagy Ágnes Kossuth- és József Attila-díjas költő. Pontosabban ő is csak idézte a tengelicről. A költő megverselésre méltónak tartotta legszínesebb énekes madarunk szavát. Talán ez is hozzájárult ahhoz, hogy a tengelic 2017-ben az év madara lett.

Mit beszél a tengelice? – ezt kérdezte Nemes Nagy Ágnes, és ilyentűl, amikor javában fújja dalukat a madarak, a gyerekek is hasonló kérdésekkel nyaggatják a felnőtteket. Hogy beszél a vadgalamb?! Mit mond a pacirta, a fülemüle, a fürj, a bibic és a többiek? Persze a felnőtteket is foglalkoztatják ezek a kérdések. Komoly ornitológusok, madártannal foglalkozó szakemberek tudományos alapossgal megfigyelik, gyűjtik a madárhangokat. A művészetben Papageno, az operairodalom leghíresebb madarász is jól ismerte a madarak szavát. Az utolsó magyar polihisztorként tisztelt Herman Ottó – A földmivelő, kertészkedő, halászó és pásztorkodó magyarság használatára ajánlott – A madarak hasznáról és káráról című, 1901-ben megjelent könyvében nemcsak természettudományos szempontból mutatja be a madarakat, de mint néprajzkutató számtalan érdekességet is közöl. Leírja például, hogy miként értelmezi a magyar nép a madarak szavát. „Mebúg a ducz ülőfáján a fésűs galamb; a nép szerint azt mondja: Van borunk! Van borunk! Erre a kút melletti fertő pocsolyájából odakialt a torkos kacsa: Csak csapra! Csak csapra! A galamb burukkolása megfelel a csöndes örömmek, a melyet a gazda érez, mikor pinczéje rendben van; a kacsa hápogása megfelel a mohóságának, melynek nem az okos gazdálkodáson, hanem a prédaságon jár az esze. A magyar ember eleven esze kétféle embert tükröztet a két különböző madár természetében és szavában: a takarékosat és a prédát.” A tudós ír még a pulykakakas és a jérce, a cinege, a bakcsó (vagy vakvarjú), a pipiske (vagy búbos pityer) énekének lehetséges értelméről, de a tengelic szavát – sajnos – szóra sem méltatja. Szerencsére a költők megénekeltek a tengelic énekét! Gyurkovics Tibor Kossuth- és József Attila-díjas író, költő, pszichológus szerint a stiglic (mert az év madara erre a névre is hallgat – vagy nem hallgat) nem azt mondja, hogy tyaf, tyaf, tyaf. A stiglic című versében így idézi a költő ünnepeltünket: „Titiri titira titiri / a stiglic ennyit tud mindössze mondani / csillogó éneke mégis az égre száll / jó hogyha megáll végül Szűz Máriánál.” Ennyi a vers. Így is szép az ének. Bár erre a stiglic-idézetre a gyerekek legyintenek, és fújnak, hogy tyaf, tyaf, tyaf... Nem mintha beszélne a madárnyelvet, de a Székiáltó együttes és Szalóki Ági koncertjein is rendszeresen felszólal Nemes Nagy Ágnes megzenésített verse, és benne az alapkérdés „Mit beszél a tengelice? / Azt mondja a tengelice: / cipity Lőrinc, cipity Lőrinc, / Tyaf, tyaf, tyaf.” Ebből persze következik az újabb kérdés: „Tengelice, fönna a fán, / ilyen kicsi dal után / mért mondd, hogy: / tyaf, tyaf, tyaf?” És a magyarázat: „Pici madár vagyok én, kicsi nőt tudok én / cipity Lőrinc, meg egy kicsi / tyaf, tyaf, tyaf!” Világos! Több kérdés nincs, nem is lehet.

Ráadásként érdemes meghallgatni Vivaldi legismertebb versenyművét, a Négy évszakot. Abban is megszólal a tengelic.

Filip Gabriella

ELLOPTÁK DON BOSCO EREKLYÉJÉT

Az észak-olaszországi Colle Don Boscón levő bazilikából június 2-án ellopták Bosco Szent János ereklyéjét, amely az a templom oltára mögött volt elhelyezve.

„Don Bosco számos tisztelőjével együtt, akik eljöttek, hogy megtudják, mit történt, mi is nagyon le vagyunk sújtva. Hiszük, hogy Don Bosco

megéri a szívét azoknak, akik ezt tették, és visszaadják, hiszen olyan képességgel van megáldva, hogy átalakítsa azoknak a fiataloknak az életét, akikkel találkozik. Abban is biztosak vagyunk – ahogy ez sajnálatosan meg is történt –, hogy Don Bosco ereklyéjét ellophatták, de Don Boscót nem lehet elvenni

tőlünk és a zárandokoktól, akik ezekre a helyekre minden nap elzarándokolnak” – mondta Ezio Orsini atya, a bazilika igazgatója.

Utolsóinak a lombardiai zárandokok látták az ereklyét, akik este 7 óra körül hagyták el a Don Bosco-bazilikát, amely a szent egykori szülőháza helyén magasodik.

Szaléziak.hu

EURÓPA ÚJRAGONDOLÁSA

A COMECE, az EU tagállamok katolikus püspökeinek bizottsága ezzel a címmel konferenciát készít elő. „Az Egyház hozzá akar járulni ahhoz, hogy az Európai Unió túljonson a válságon, amellyel jelenleg szembe kell néznie” – hangzottat Reinhard Marx bíboros, az Európai Unió Püspöki Konferenciái Bizottságának (COMECE) elnöke. Ezt a konferenciát már tavaly ősz óta szervezik. Az idei ősszel, október 27-től 29-ig kerül sor erre Rómában. Egyrészt azért, hogy Ferenc pápa is részt vehessen rajta, másrészt a római szerződések 60. évfordulójára emlékezve. Az 1957-ben aláírt római szerződések rakták le az Európai Unió alapkövét.

A COMECE-t, az EU országok püspökeinek bizottságát 1980-ban alapították. Az Európai Unió politikáját figyeli és elemzi katolikus egyházi szempontból. A magyar püspöki konferenciát Cserháti Ferenc segédpüspök képviseli benne.

Európa egészének, nem csak az Európai Uniónak püspökeit képviseli a CCEE, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa.

A CCEE új elnöksége a közelmúltban ugyancsak Rómában ülésezett. Elnöke, Angelo Bagnasco bíboros kijelentése a sajtókonferencián, hogy az Egyház mélyen hisz Európában, aligha lepett meg bárkit is. Nemcsak teológusok, de történészek is tudhatják, hogy a hiteles humanizmus bölcsője földrajzunk.

Ferenc pápával találkozva gyakorlati kérdésekről is szó esett. Beszéltek a szekularizációról (mely nemcsak elvilágiasodást jelez, hanem pozitívan a világ autonómiáját is), mely megújult evangelizálást sürget. Szó volt a nagyszülők szerepéről, amiről Ferenc pápa már többször beszélt, hangzottatva, hogy ők hidat képezhetnek az új nemzedékek felé, így kapcsolva össze múltat és jövőt. A születések csökkenő számának sok oka van, de a hitben fogant áldozatvállalás megfigyeltetése nyilvánvalóan az egyik legfőbb ok. A pápával a munkanélküliségről is tárgyaltak. Olaszországban átlagosan 40 százalékos a fiatalok munkanélkülisége, de a déli országrészekben 60 százalékos. A bevándorlás világméretű veszélyeztetése is, a migránsok lelkipásztori gondozására is megoldási javaslatokat kerestek. Ezzel függ össze az emberkereskedelem terjedése, a maffia új területe. Ferenc pápa szeptemberben készül találkozni a migráns lelkipásztorkodás nemzeti felelőseivel.

A témával nemcsak konferenciák és ülések foglalkoznak, hanem nagyon sok szakértő tanulmány, interjú. Ezek közül különösen figyelemre méltó Friedhelm Hengsbach német jezsuita szociológus interjúja a bécsi „Der Sonntag”-ban. Szorgalmazta az Európai Unió tagállamai között a szolidaritást. Most ehelyett egyre nagyobb a távolság szegényebb és gazdagabb, északi és déli országok között és a tagállamokban a szegény és gazdag polgárok között.

Az Európai Unióban – mondta Hengsbach páter – nagy a demokrácia hiánya (deficit) és el kell választani egymástól a három hatalmi ágat. A középpontba kettős parlamenti rendszernek kellene állnia: az Európai Parlament és az egyes nemzeti parlamentek döntései nem válhatnak el egymástól. Összehangolandó a törvényhozások illetékessége. Saját kamará képviselje a tagállamok érdekeit. A végrehajtó hatalmat választott kormány (elnökség) gyakorolja. Az Európai Bíróság működési elveit pedig az így előálló új szervezeti helyzethez kell alakítani.

P. Hengsbach jezsuita és más egyházi szakértők tehát konkrét javaslatokkal is segíteni igyekeznek az EU válságának megoldását túl azon, hogy Európát és mindnyájunkat csak a keresztény hithez való megértés mentheti meg.

Rosdy Pál

MEGEMLEKEZÉS MINDSZENTY JÓZSEF BÍBOROSRÓL

Cserháti Ferenc püspök szentbeszéde a londoni Westminster katedrális Szent Péter-kápolnájában

Ma megemlékezünk Mindszenty József bíboros, hercegprímás születésének 125. évfordulójáról és halálának 42. évfordulójáról. 46 évvel ezelőtt érkezett a nyugati emigrációba és 1971-től 1975-ig, haláláig a bécsi Pázmáneumból folytatva küzdelmét Istenért, Egyházért, egész magyar népünkért, idekint és odahaza.

Akárcsak egykor odahaza, külföldön is igazi jó pásztorként kereste és szolgálta híveit világszerte. Mindszenty bíboros mindmáig a keresztény helytállás, az apostoli buzgóság, a szabadság és a hazaszeretet eszményképe.

Ma megragadjuk az alkalmat és Londonban imádkozunk boldoggá, szentté avatásáért. Hiszen az üldözött bíboros keresztény hitből fakadó, vértanúságig menő, kemény elkötelezettségével és Egyháza iránti hűségével már rég kiérdemelte nemcsak a világ népeinek és nagyjainak az elismerését, hanem a hívek valóságos tiszteletét is. (Bevezető a szentmise kezdetén.)

*

Mindszenty bíboros személye, otthon és külföldön, igazi jelképpé magasztosult: főpapi helytállásával és szenvedéseivel kiérdemelte, hogy a korabeli elnyomás alatt szenvedő Magyar Katolikus Egyház és egész magyar népünk jelképévé váljon. Szünetésének története: bebörtönzése, kegyetlen megkínzása, töretlen küzdelme Istenért, Egyházért és népünk szabadságáért bejárta az egész világot és nagy elismerést váltott ki világszerte. Tisztelete azóta is tart és ma is sokan méltányolják, hogy a hitleri és a sztálini diktatúra idején szilárdan védte az Istent, az Egyház és népünk ügyét, keményen ellenállt a vallást és kultúrát pusztító elnyomásnak, és ha kellett, akkor még a börtönt és ennek szörnyű gyötrelmeit is vállalta meggyőződéséért.

A budapesti Amerikai Nagykövetség elhagyása után, 1971-ben az emigrációba kényszerült bíboros egyedülálló felvilágosító munkát végzett Nyugaton a kommunizmus iránt hiszékeny emberek körében. Magyar embernek talán soha sem volt az övéhez hasonló hírneve a nagyvilágban, és ezt még ma is lépten-nyomon tapasztalom, amikor hozzá hasonlóan járom a világot magyar testvéreim szolgálatában. Nevét ismerik, és nem csak a magyar körökben: a külföldiek szemében Mindszenty a szabadság jelképe, Mindszenty és a magyarság gyakran ugyanaz. Tekintettel megemlékezésünk jelenlegi színhelyére a westminsteri katedrálisban, ma csupán a száműzött bíboros londoni, illetve angliai lelkipásztori látogatásának (1973. július 14–20.) visszhangjára és méltatására szeretnék röviden kitérni. Londoni útja kezdetén a Times tekintélyes cikkben köszöntötte a magyar prímást: „A fiatal Mindszentyt édesanyja arra tanította, hogy minden ember egyenlő, s a jognak minden körülmények között érvényesülnie kell” – indította méltatását a Times. Aztán kiemelte, hogy Mindszenty szentbeszélte mindenféle totalitarizmussal, és

Akik még személyesen találkozhattak Mindszenty bíborossal Londonban

szünetéstörténetével felfedte a kommunista diktatúra igazi arcát, amit nyugaton nem ismertek. „A magyar prímás – írta a Times – nem akarta befolyásolni a világpolitikát, de szenvedése, megpróbáltatása világpolitikai jelentőségű lett”, és „a demokrácia hősenek” nevezte a magyar főpapot. A westminsteri katedrálisban, ahol most vagyunk, Heenan bíboros a maga trónszékét engedte át Mindszentynek és a többbezes templomi közösség előtt a bíboros védelmére kelt azokkal szemben, akik őt a szabad világban is el akarták hallgattatni, és kijelentette: ha a világkommunizmus öszintén akarja a békét, akkor hívja haza népéhez a bíborost, „mert Mindszenty ennek a népnek atyja és hőse”. A szomszédos parlamentben Winston Churchill képviselő, a nagy államférfi unokája 140 képviselő-

Cserháti Ferenc püspök szentbeszédében az üldözött bíborosra emlékezett

vel együtt díszebédet adott tiszteletére és az Alsóház tagjai nevében „mint a szabadság és a demokrácia egyik legkiemelkedőbb európai bajnokát” köszöntötte (Csonka Emil, A száműzött bíboros, Új Európa, San Francisco – München, 1976, 138–140).

A külföldi száműzetésbe kényszerült bíboros nemcsak nagy elismerésben, tiszteletben részesült világszerte a magyarok és a nem magyarok körében, hanem egész Nyugatot behálózó lelkipásztori körútjaival, beszédeivel mindmáig meghatározta a nyugati magyarok és papjaik gondolkodását és ennek irányvonalát. „Az Isten titeket magyaroknak teremtett s ez a teremtői rendelkezést sohasem szabad elfelejteni. Jól van, ha a befogadó nemzet nyelvét jól ismerjük. Rendjén van ez, de istenverés volna, ha a magunk magyar nyelvét a családban nem hagynánk örökölni...” – mondta a magyaroknak a kölni dómban (Csonka Emil, A száműzött bíboros, 134. oldal). Mindszenty bíboros valóban „aggastyánként lett a világban szétszórt magyarság hű pásztora és igaz atyja” (sír felirat), míg 1975. május 6-án, a bécsi irgalmasok kórházában, Istenért, Egyházért és hazáért, a Szent Pannóniáért lüktető szíve utolsó dobant. Az igazság világraszóló hangját azonban azóta is hallatja. A külföldi magyarok püspökei; Irányi László és Miklósházy Attila, a bíboros nyomdokain haladtak, és magam is ezt teszem, amikor hangját hallatom, és az ő szellemében igyekszem szolgálni népünket. A szent életű főpap szellemi örökségével így ma is bejárja a világot, felkeresi övéit, és ugyanarról beszél, mint korábban, amikor köztünk járt. Hang-

ját hallatja az ő szellemében működő külföldi magyar papok által, akik folytatják küzdelmüket Istenért, Egyházért, népünkért, határainkon belül és kívül (...) és a bíboros végrendelete szerint igyekeznek „megtartani magyarságában s hitében népünket” (végrendelet). A bíboros ma is azt hirdeti, amit egykor: Lelki megújulás nélkül nincs nemzeti fennmaradás, nincs üdvösséges jövő! „Ez végrendeletem” – írja élete végén – „azoknak, akiket találkoztam, akik hallottak rólam, vagy akik elkerültek. (...) Teremtünk keresztény hitre épülő egyházi közösséget. (...) A gyermek kapjon a családban, a hétfélig iskolában (...) krisztusi hitet magyar nyelven, magyar öntudatot... Míndezt gyűlölet és ellenséges érzés nélkül, csak munkával, hitben és áldozatban”. Üzenetét maga szavalolja: „Amit e sorokkal lelketekre akarok kötni, ezért életem, ezért életem és imádkozom itt és az örökkévalóságban” (Mindszenty József: Hirdettem az Igét, MA, Vaduz, 1982, 230–231. o.).

Az ő hangját hallatjuk, amikor rá emlékezünk és emlékeztetjük híveinkkel, amint egyik körlevelemben is megfogalmaztam: „Nekünk külföldön sincs jogunk ahhoz, hogy megvonjuk gyermekeinktől és unokáinktól (ezt) az ősi családi örökséget, a rák hagyott krisztusi hitet, mert mindenkinek, beleértve külföldön született utódainkat is, joga van ahhoz, hogy megismerje Isten üdvözítő örömhírét Jézus Krisztusban.” Ezért nagyon fontos és szükséges, hogy valamennyien, papok és hívek, hit-hirdetők legyünk, szívünkön viseljük szent hitünk és magyar örökségünk ápolását és továbbadását” (Csf, Körlevél 7/2012).

Mindszenty József bíboros szellemi örökségével ma is bejárja a világot, és a hozzá hű papok által továbbra is azt sürgeti, amit egykor: Isten, Egyház és a magyarság szeretetét. Azokra az egyetemes keresztény és nemzeti értékekre emlékeztet, amelyeket őseink is nagyra becsültek; amelyekért felkeltek és életüket áldozták.

Mindszenty József bíboros emlékét ezért nem elég csak felidézni; életét és tanítását nem elég csak megcsodálni, abból merítenünk is kell: eleven hitet, reményt, szeretetet. Mai megemlékezésünk is csak akkor lesz hozzá méltó, ha a bíboros példáját, tanítását elfogadjuk és követjük: „ha Krisztus fényében szemléljük az embert és a világot. (...) Ha úgy szeretjük népünket, hogy közben mindenki másban is megbecsüljük Isten képmását és a Teremtő kultúrákat alkotó bölcsességét” (MKPK-AB), Jézus tanítása szerint: „Aki szeret engem, az megtartja tanításomat, s Atyám is szeretni fogja. Hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). Mindszenty bíboros ebben is példát adott. Tudott szeretettel és megértéssel szólni azokról is, akiket megtört az üldözés, akik eltévedtek, gyengék voltak vagy elestek. Szent Péter utóda iránt mindig engedelmes volt. Akkor is, amikor ez lelkileg nehezére esett!

Befejezésül kérjük az Egek Urát, hogy legyen az isteni igazság, amit életében hittel szolgált, ma is éltető erő, lelki megújulás, megbékélés és bizalom forrása mindannyiunk számára! Ugyanakkor imádkozunk is, hogy mihamarabb valóra váljon Boldog VI. Pál pápa prófécijája: „Ha majd lecsillapul a szenvedélyek kavargása, a történelem megadja személyének azt a helyet, amely megilleti” (Csonka Emil, A száműzött bíboros, 258. o.).

(London, 2017. május 9.)

NYITOTT, BEFOGADÓ KÖZÖSSÉG AUSZTRÁLIÁBAN

A Sydneyben működő Magyar Katolikus Közösség bemutatása

A három hullámban (1940-es években, az 1956-os forradalmat követő években és Titó Jugoszláviájából 1965 és 1972 között) érkezett emigránsok alkotják leginkább a Magyar Katolikus Közösség magvát.

Jelenleg a Magyar Katolikus Közösség a Nyugat-Sydneyben lévő Szent Erzsébet Otthon és a város központjához igen közeli Ashfieldben lévő házat tudhatja magáénak. A Szent Erzsébet Otthonban 120 férőhellyel biztosít idősödő magyaroknak nyugodt, békés, keresztény légkört.

A Magyar Katolikus Közösség létrehozásához Forró Ferenc jezsuita atya (1914–1974) és Horváth Mária Mátér Klotild nővér (1915–2015) nagyban hozzájárultak. Mind a ketten a Szent Erzsébet Otthon alapítójának számítanak, akiknek a missziós lelkülete a ma élők keresztény hitére és elkötelezettségére igen nagy hatással voltak. A Magyar Katolikus Közösséget egy 12 tagú testület irányítja és vezeti, akik életük során már sokat

tettek a közösségért, leginkább a Szent Erzsébet Otthon fejlesztésén dolgoztak, valamint a mind jobb színvonalú és minőségű ápolás biztosításáért vállaltak felelősséget elkötelezett munkájukkal.

Az Ashfieldben lévő házunkat Mindszenty bíboros 1974-ben történt látogatásakor áldotta meg és róla is neveztük el. A Mindszenty Otthonban található egy kis kápolna és a Karitás csoport székhelye is egyben.

A Magyar Katolikus Közösség befogadó, nyitott és azok is tagjai lehetnek, akik újonnan érkeztek Ausztráliába.

Célja az Evangélium és az Egyház értékeinek hirdetése és átadása. Szoros kapcsolatot tartunk fenn a sydney-i magyar református egyházzal és

tagjaikkal, valamint más protestáns egyházakhoz tartozó testvérekkel. Évente négy alkalommal tartunk ökumenikus istentiszteletet, amelyek a nemzeti ünnepeinkhez kapcsolódnak: március 15-e, a hősök napja, augusztus 20-a és október 23-a alkalmából.

Évente kétszer tartunk nemzeti zárandoklatot a Sydneytől 140-km-re lévő Penrose Parkba, ahol pálos szerzetesek élnek, és két nemzeti kápolnánk van.

Minden év november harmadik vasárnapján kiemelkedő ünnep a Szent Erzsébet búcsú és vásár, ami közel ezer főt vonz Dean Parkba, a Szent Erzsébet Otthon campusára.

Honlapunkon www.hungariancathnsw.org, rendszeresen adunk tájékoztatást közösségünk eseményeiről, ünnepeiről.

Lédeczi Dénes

Mindszenty József bíboros 1974-ben történt látogatása

Nagy esemény volt közösségünk életében P. Fazakas Adalbert OP pappá szentelésének hetvenedik évfordulója (a képen Anthony Fisher OP püspök úrral és a domonkos rend tagjaival) 2014-ben. Ugyanezen évben Adalbert atya elhunyt.

Böjte Csaba OFM 2014-ben a Szent Erzsébet Otthonba is ellátogatott. Közösségünk egyik tagja, dr. Kalotay Eszter mint fogorvos önkéntes munkájával segíti a dévai Szent Ferenc Alapítvány házaiban élő gyermekeket és nevelőiket fogászati kezeléssel.

Minden évben megrendezésre kerül az úgynevezett Katolikus Ebéd, amelyen közösségünk tagjai kulturális műsorral teszik emlékezetessé a közel 300-400 honfitársunk napját.

KÉTÉVNYI KÖZÖS MUNKA ÉRT VÉGET

Verses-zenés búcsúpillanatok Bécsben a Pázmáneumban

A Petőfi Sándor Program 2015/2016-os és a Körösi Csoma Sándor Program 2016/2017-es programjében Bécsben a Kaláka-Club, a Pázmáneum és számos más magyar szervezettel, intézettel együttműködésben végzett közös munkánkat felejthetetlen zenés-irodalmi esttel zártuk le május 27-én szentmise után a Pázmáneumban. Az estet a meghívott vendégek mellett a nemzet egységét jelképesen kifejező Géczy Erika magyarországi előadóművész és Zorkóczy Zenóbia erdélyi színművésznő tette emlékeztetővé.

A vasárnap-előesti, Vencser László igazgató és Varga János rektor által bemutatott szentmise után a Pázmáneum dísztermében e sorok írójának szervezésében és vezetésével rendezte vers-zenés est vette kezdetét. Annak első pillanataiban a Pázmáneumnak és vendégeinek ajándékul hozott, az intézet három utóbbi rendezvényéről beszámolót tartalmazó Szent Kereszt Ökumenikus Magazin 2017. április lapszámának címlapjáról előlépett a valóságba a Bojtorján, Rockfort, Kormorán, Örökség és más zenekarokból ismert Géczy Erika és a jól ismert *Úton vagyok* című Bojtorján-nyitódallal máris teljesen elragadtatta a jelenlévőket.

Az est első megszólalójaként Csibi Krisztina, a Magyarországi Ház igazgatója mutatta be röviden a Nemzetpolitikáért Felelős Államtitkárság által 2014-ben a nyugati diaszpóra magyarságának szolgálatára elindított Körösi Csoma Sándor Programot és a 2015-ben a Kárpát-medence szórványterületeire irányított Petőfi Sándor Programot. Azután Wurst Erzsébet, a Kaláka-Club elnöke foglalta össze, hogy nekik mint fogadószervezetnek mit adott a két program. Úgy találta, a szervezet rendezvényeinek moderálása, azokról a beszámolók elkészítése, megjelentetése és az évkönyv összeállításában való közreműködés jelentette számukra a legnagyobb segítséget. Kiemelte, hogy

a Kaláka-Club felismerte a diaszpóra magyar katolikus lelkészei és a két program közötti kapcsolat szorosabbra fűzésének szükségességét, és örömmel nyugtázta, hogy a felismerésből fakadó törekvés nemcsak Ausztriában, hanem általános értelemben is eredménnyel járt.

Varga János atya is elmondta, mit adott a Pázmáneumnak az elmúlt két esztendő. Az intézet rektora felidézte: 2010-es kinevezésekor úgy gondolta, az egykori papnevelő intézetnek ma egyházi funkcióin túl a magyarok identitásörzésében is szerepet kell vállalnia, amit tudományos és kulturális rendezvények révén tud leginkább teljesíteni. S mivel a magyarság szolgálatában a Kaláka-Club és a Pázmáneum céljai közösek, valamint a közöttük lévő együttműködés is meglehetősen szoros, az intézet a Petőfi- és Körösi-ösztöndíjasokkal is eredményes munkát végzett. Az utóbbi két évben különösen az egyedi kezdeményezésű megemlékezések megszervezése és megtartása, továbbá a rendezvényekről szóló beszámolók elkészítése és azoknak az egyházi sajtóhoz való eljuttatása jelentette a Pázmáneumnak a legnagyobb segítségét.

Végül, de nem utolsósorban Vencser László, az ausztriai idegen nyelvű katoli-

kus lelkészségek országos igazgatója vázolta, mit adott az érintett ausztriai magyar katolikus lelkészségeknek az elmúlt két év és a két program. Kifejtette: római tanulmányait követően, az 1970-es években, amikor gyulafehérvári teológiai tanárként és vicerektorként megismerte a külföldi magyar katolikus pap-ság tevékenységét, láthatta, hogy azok a lelkipásztori feladatok ellátása mellett mennyi időt és energiát szentelnek a magyar közösségek identitás megtartására: nótáesteket tartanak, egyesületeket hoz-

Határon innen és túl: az est szereplői a nemzet egységét jelképezték (Fotó: Czyzyk László)

nak létre, közösségi programokat szerveznek. Erre szükség is volt, hiszen az akkori magyar állam lemondott a külföldön élő honfitársokról. Vencser László ezek után így fogalmazott: a Petőfi- és Körösi-programokon keresztül Magyarország Kormánya most sokat visszaadott a lelkészeknek az akkori segítségéből.

Minden megszólaló, néhány további kiemelt személy s végül a közönség egésze is kapott ajándékul e sorok írójától egy-egy neki dedikált dalt Géczy Erika nagyszerű előadásában.

Így jutottunk el a zene világából az irodalom, a versek világába, ahová a Kovácsnáról érkező Zorkóczy Zenóbia vezetett el bennünket a színművészet gyönyörű eszközével. *Dalol a honvágy* című Wass Albert-műsorával szinte mindenkinek könnyeket csalt a szemébe és a szívébe. A versek szövegéhez illesztett népdal-részletekkel színesített előadását ugyancsak nagy tapssal jutalmazta a közönség.

A művésznő után megszólalni nagy bátorság volt a részemről, mégis megtettem, mert az est zárószavaként magam is szerettem volna átadni jókívánságaimat, amelyeket a költő énnám sokkal szebben, jobban és találóbban megfogalmazott. Ennek megfelelően a színpadon legvégül Balogh József *Mit kívánok* című verse hangzott el, majd további záró-, köszönő-, búcsúszavak és rövid koccintás után valami valóban visszavonhatatlanul véget ért.

De ösztöl megnyílik ismét, a Körösi Csoma Sándor Program keretében a munka Bécsben a Kaláka-Clubban és a Pázmáneumban is folytatódik. Új szereplővel, új ösztöndíjjal, akinek ugyanazt kívánom, amit búcsústem című Balogh József-versből kiemeltem: „Utakhoz fényt, csodát, álmot!” És persze „magyar szót és égre kéket” Ausztriában is...

Varga Gabriella

Nagy, komoly ökrök mennek be legelőször a földbe, húzván maguk után a nagy kést, amely a föld hátát hasogatja. A föld az ellen nem szól semmit, áldottabb teremtés, mint ő, sehol e világon nem létezik. Azután emberek állnak a földbe, s dobálják szertesét a búzamatot. A nagy kés által tett hasításokba esnek a magok, mikre előbb az Isten hasznosító kegyelme kéretett. Majd megint a nagy, komoly ökrök mennek végig a földön a boronával, s betakarják a szétszórt magot. Ezzel aztán jóidőre el is van intézve az egész dolog. Ezentúl az Isten dolgozik, s az ember nem tehet mást, mint hogy jó akaratát kérje. Adjon őszi esőt, de ne sokat, de mégis annyit, hogy elpusztuljanak a mezei egerek. Azután fagyot ne adjon idő előtt, ha ad is, kicsit adjon, s a nagyobb csak akkor adja, ha már előbb havat adott. Szép fehér havat, amit az emberek hidegnek találnak ugyan, de a földnek az nem hideg, hanem jó meleg, az ajnározza a magot.

Azután jön egy hosszú tél, melynek leforgása alatt nem is tudnak mit csinálni az emberek a tanyákon. Jóformán a napot lopják, a jószág etetése csak, ami munka, s néha, ha sok hó esik, el kell hányni, s néha adót is kell fizetni. A mag nyugodtan van a föld alatt, pihen, s kezdi kikezdeni oldalait a melegség. A földben, amely meg van fagyva, a földben, amelyet méteres hó főd be fehéren, a mag nyilni kezd. Előbb álmodik, azután szül. E nagy darab föld, miben öregjeink csontjai nyugosznak, apa. Apja a magnak, melyet termékenyít a hideg hónapok alatt, nyílásra fakasztja, s minden módon azon van, hogy a maga erejéhez képest éltesse.

Idők múltán a nap közelebb jön, s vetni kezdi tűző sugarait. A hó apránként elvész, úgy tűnik el a mezőkről, hogy észre sem lehet venni. Alig hogy így búcsútan távozott, s fehérsége helyében ottmaradt a fekete föld, abból kicsinyke zöld szálak bújnak elő. Oly vékonyak, oly elhagyatottak, egy nünükébogár semmi módon meg nem állhatna rajtuk. (Bár nem is igen megy rájuk, a nünüke vonatok bolondja, s a vasúti töltéseket kedveli.) A nap szelíden öleli körül fényével a gyenge növényt, hogy erősödne. A gazda is kijár már a földre, és nézi, öröme telvén benne. Nyól a kis zöld szál, miből idővel kenyér lesz és bárcsak legyen is belőle sok. Mert, ha elején keressük a dolgot, hát a büftök nem föltétlen szükséges, de kenyér föltétlen szükséges ahhoz, hogy éhen ne haljanak az emberek.

Ez a kenyér most még ott van abban a félujnyi törékeny szálban, és senki más, csak az Úristen tudhatja azt tenni, hogy e törékeny fattyúból valaha kenyér származhasson. A gazda igen nagyon jól tudja ezt, s el lehet mondani, hogy harmincesztendei klastromélet nem tanít meg úgy a valódi istenség ismeretére és féltésére, mint egy esztendei gazdálkodás. Mert valóban csak a legfelsőbb hatalomtól függ minden igyekezete. Hitében népünk ezért tántoríthatatlan, s Istenéhez való mély ragaszkodásában olykor valóban a tökéletes bájosság képét nyújtja az elé, aki a mai furcsa világban az ilyesmiben való gyönyörködést még élvezetnek tartja.

– Jézus Krisztus urunk minden búzaszemben ott van – mondja a nép, az asszonya különösen.

Ténybeli dolog, hogy a búzaszem legtöbbször (ritkaság a kivétel) valami jelzés van. Vagy az alján, vagy a tetején, már ahogy fogja az ember a kezében. S valahol látni rajta egy olyfajta jelt, mint amilyent aranyeműekre nyom rá a hiteles próba bizonyítására az állami ötvös. Hogy mit jelez; szabad szemmel éppúgy nem látható, mint ezen az állami verésen, de a nép ráfogta, hogy a Jézus Krisztus képmása. A

A MAG TÖRTÉNETE

Írta: Tömörkény István

pénzeken, amiket a király veret, ott lehet a király feje, de a búzaszemen, mit az Isten kegyelme húz elő a föld alól, csak az Isten fiának képmása lehet, így is hiszik, és így is vallják. Ha föltekintjük, hogy volt idő, amidőn nem az aranyat akarták pénzüll, hanem a búzát: im, itt a pénz, amit az Isten veret tulajdon titkos erővel a fia képmására. Mit azonfölül meg is lehet enni. Mert az éhes gyermeknek hiába adsz aranyat, abban legfőljebb csak a fogát törö.

Most hát csak félni kell, továbbá hinni és remélni. A börziáner nem nézi oly mohó szemmel az árfolyamot, mint a nép az égalját, a támadó felhőt, s névtelen aggodalmak szorongatják a szívét. Mert minden időben van valami baj. Jaj, talán már sok is lesz az eső. Jaj, talán már sok a nap nagyon, ugyan hova lettek a felhők? Most meg szél van, most meg kevés a harmat, most meg, ni, már köd mutatkozik. Igen ritka az, hogy a gazda teljes lelki nyugalommal mondja:

– Ejnye, de gyönyörű szép időnk van.

Ilyenkor örül, s reménykedik, mert élete javarésze a reményhez van kötve. Minden apró kis gyökérke, amely odakint a földbe ereszkedett, az ő szívében is helyet foglal.

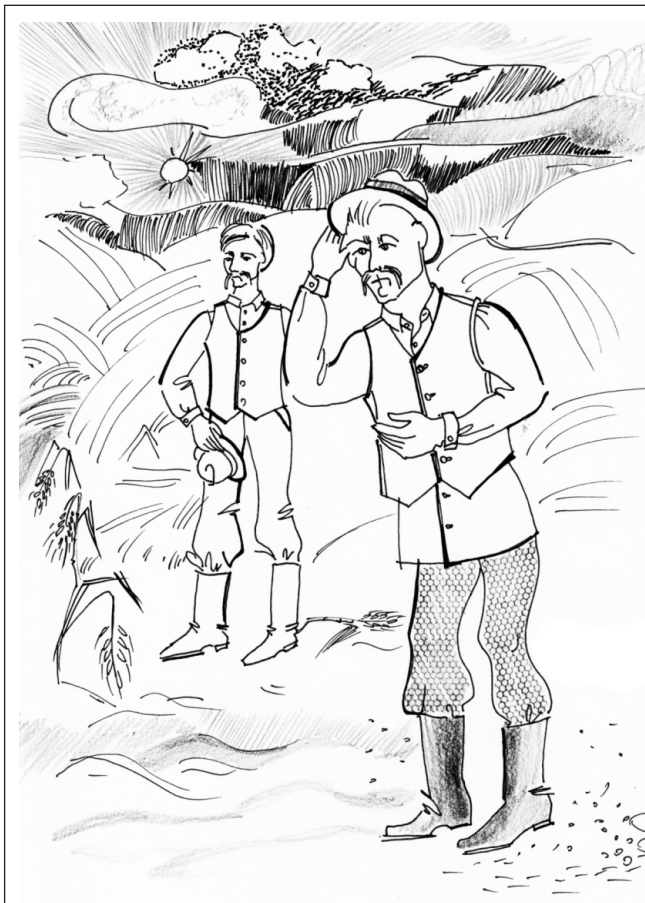
Azután jönnek az apró bajok. Itt bogár van, amott rozsda, más helyen rossz emberek lóval behajtottak a vetésbe, és összegázolták. Ezt észrevéven, már nemcsak nappal kerülgeti, de éjjel is, fegyveresen. Órzi a mag nevelkedését, miből augusztusra kenyeret süttethet gyermekeinek. Az nő is. Már hozzávetőlegesen számolgatni is lehet mi lesz és hogy lesz. Ugyan, mennyit ad? Hányan vágthatják?

A kaszákat is elő kell szedni. Nyelek megpántolandók ha rajtuk törés volna, de talán egy új fenékö is vétetnék. De még a fenékö börtökját is megvarja az asszony, ha szakadozott, jó erős zsineggel. Víztartó csobolyók körül nézendők.

Egyszer pedig, valamely igen meleg délután, szél támad, igen gyorsan haladó. Előbb csak a messzi határ sugár jegegyén látszik, hogy hajladoznak az idegen erő előtt, de abban a szempillantásban már eme tanya fölött is ott terem. Zúgásán kívül semmi egyéb nem hallatszik. Még a szarka sem cserreg, a láncos eb mogorván bújik az odújába, s mondják ugyan, hogy esőt jelent, ha a macska mosakszik, de biz nem mosdik az ilyenkor, hanem még az egyhez ki sem mondtuk a kettőt, már a padlány terem. S jön a rettenetes felhő, nagylomhán terjesztve barna szárnyait a vidék fölé. Minden elfakul, a virágok elvesztik színüket, a barna föllegben zöldes darabok mutatkoznak, erre, aki csak látja, keresztet vet, s reményei rombadóltára gondol: mert az ott a jég. Az eső megindul, azután erősebb paskolás az ereszek tetején, jön az apraja ég. Utóbb nagyobbak koppannak, mígnem egy olyant vág a tetőre, hogy pisztolydurranásnak beillenék. A gyermekek sírva fakadnak, az asszony rémülten sikolt, s a gazda figyelmes szemével az udvar földjét kémleli. Mást tenni nem lehet. Minden más veszedelem ellen dolgozhat az ember, a tűzből ki lehet menteni valamit, a víz elől futni lehet, itt azonban nincs más, mint belenyugodni, s legfőljebb számítani lehet az udvarra hulló jegeken, hogy mennyi esik a búzába belőle, hány darab két arason vagy három arason, s ebből a tapasztalat kigondolja, hogy mennyi veszett el reményeiből.

– Hála Istennek – sóhajt a gazda –, csak a nagyja hull.

Ez ugyan ahova leüt, letöri a növényt, de mert nagy, kevesebb, mint az apró. (Sok kicsiből ragadt össze, míg leért.) Idő múltán a jég elhalad, s a határban beáll az irtóztató csönd. Sem nóta, sem füttyölés. A tanyákból lehorgasztott fejű emberek, síró asszonyok és hallgatag gyermekek lépdelnek a vetés felé. Jól föltekintvén ezt, némi megkönnyebülés támad. Hát mégsem vert el mindent. Még maradt. S ebben is van öröm, a legszomorúbb sorsok is kínálnak néha

Tóth Gabriella rajza

ebből valamit.

Azután jön a jégaszaló, ahova jön, de nem mindenhol jön. Az most a boldog ember, aki a nagy írást a ládafiából előkeresi. Ej, ez de nagy büszkeség, mikor ama tekintetes úrnak, ki a városi fiakkal érkezik, elébe terjeszti, hogy ehol van ni. Az alku megindul, a vetést meg nézik, s mondják a biztosítók, hogy sehol olyan könnyűszerrel nem végeznek, mint épp itt, ennél a népnél.

– Úgy nézem, gazda, hogy itt egytized termés elveszett.

– Hát uram – szól rá az ember –, épp egy gondolon vagyunk. Én is éppen ebbe vagyok beleállapodva.

No, itt az egyezés nem lehet valami nehéz.

A könnyű, homokjáró kocsik csodálatos vékony kerekei nyomát nagy, széles nyomok kezdik fedezetni az úton. Kévék és kereszték között ismét a komoly nagy okról viszik a vasbikát, s ha jó helyre érnek vele, azonnal be is fűtik. A kőszénfüst ismeretlen szaga terjeng szét a tájon le a pusztalegőlig, ahol a cséplőgép bűgását hallva, mérgesen bógi vissza a választ valamely fiatal bika. Itt is bűgás, amott is, a gépek járó kéményei mindenütt füstöl eregetnek. Másutt lovak forognak körben, s a hajtóember így szól nekik:

– Hajrá!

Máskor sohasem mondja ezt a lónak, máskor a gyű-vel nógatja. A változás talán azért van, mert a lovak most nem egyenesen előre indulnak, hanem körbe forognak az ágyon.

Nem sokkal ezután a szélmalomok is jobban forogtató vitorlákat, mint eddig. Minden kis szél elébe odatologatják az egész tetőt, és forognak folyton a kövek. A szélmolnár most arat. Jön egy kocsi, s elmegy, jön a másik, s szintén viszi hazafelé a lisztet. Nem sokat: egy zsákot, két zsákot, csakhogy ez a frissből való legyen. Az aztán megint nagy nap, mikor ehhez a liszthez fog az asszony, hogy megdagassza.

– Holnap új búzából sült kenyér lesz – mondja a gyerekeknek.

Ennél különb öröm nincs a világon már ismét. A gyerekek ezen éjjel nemigen alszanak. Hisz mikor az anyjuk hajnalban a dagasztáshoz lát, már figyelmezik a munkáját apró, csillogó szemek. Mikor a szakajtóból a megkelt kenyér a széles lapáton a kemencébe vándorol, s szájához teszik a tévét, gondolkozva szemlélik e különféle dolgokat. S egyszer csak a lapáton előjön a kenyér. Friss, illatos, ah de valami fölséges lehet. De hűlését várni kell, s addig apjukhoz szaladnak...

– Apám! apám!... – kiabálják –, új búzából már kenyér...

Tíz hónap munkájának első eredménye ez. A gazda bicskáját előveszi, s kicsattantja. Balkézze a kenyeret fogja meg. Jobbjával a bicskát, annak hegyével a kenyérré kétszer keresztet vet. S megszege.

ANGLIAI RÓMAI KATOLIKUS MAGYAROK EGYESÜLETE

Az Angliai Római Katolikus Magyarok Egyesülete (ARKME) ebben az évben ünnepli 60 éves fennállását.

A második világháború után, 1948–49-ben Angliába érkezett magyar menekültek összefogásából és adományából sikerült egy magyar központot létesíteni, amikor 1953-ban Londonban, a Notting Hill Gate kerületben megvásároltak egy házat, amit Mindszenty Otthonnak, majd évekkel később Mindszenty Háznak neveztek el.

1954-ben megalakult az Angliai Római Katolikus Magyarok Egyesülete, mely az angol törvényeknek megfelelően is hivatalosan is regisztrálva működött és működik a mai napig.

Az Egyesület világi szervezet, világi elnökkel és tisztikarral, sem egyházi, sem állami támogatásban nem részesül.

A jelenlegi Szent István Ház a korábbi Mindszenty Ház jogutódja, mely 1953-tól szolgált a közösség otthoná-

ul, mint angliai római katolikus magyarok központja – felekezeti megkülönböztetés nélkül. A Házban kialakítottak egy nagy termet a szentmisének és rendezvényeknek, valamint kápolnát, egyházi irodát és lelkészünknek lakást. Vendégszobákat is létrehoztak turistáknak, ezek bevételéből és az itt folyó rendezvényekből tudja fedezni a Ház évi rezsjét.

(ARKME)

A londoni Szent István Ház

AUSZTRIAI TÖBB NEMZETISÉGŰ CSOPORT ERDÉLYI TANULMÁNYÚTJA

Az ausztriai idegen nyelvű – köztük a magyar – katolikus lelkészségeket irányító országos igazgatóság és személy szerint Vencser László igazgató 2001 óta évente külföldi tanulmányutakat szervez, hogy a hivatal munkatársai, a különböző népcsoportok papjai és hívei megismerjék közelebről azokat az országokat, ahonnan az Ausztriában élő, más anyanyelvű katolikusok többsége érkezik. Kelet-, Közép- és Dél-Európa valamennyi országát bejárták már. Idén, tizenhetedik alkalommal a Szent László-év keretében útjuk Partiumba és Erdélybe vezetett, ahová – tíz év után – másodszor tértek vissza. A legjelentősebb egyházi intézmények felkeresése, a nagyváradi püspökkel és a gyulafehérvári érsekkel való találkozás és a számos értékes előadás élményekben és ismeretszerzésben gazdag hat napot nyújtott a résztvevők számára.

„Tíz éve is Partiumba és Erdélybe látogattunk el. Most ismét visszatértünk ide, hogy ezáltal is bekapcsolódjunk a Szent László-émlékév eseményeibe, valamint bemutassuk a Gyulafehérvári Főegyházmegyét azoknak, akik még sosem jártak ebben az országban. Csoportunk összetétele ugyanis idén nagyrészt más volt, mint tíz évvel ezelőtt” – indokolta az útirány-választást a tanulmányi út szervezője. Vencser László hozzátette: fontosnak tartotta azt is, hogy az ausztriai csoport tagjai megismerjék közelebről az erdélyi magyar kisebbség helyzetét.

Az autóbusszon utazó harmincöt személy közül mindössze kilencen jártak már Erdélyben, huszonhatan most lépték át először a magyar–román országhatárt. Közülük 19 osztrák, 10 magyar, 2 horvát, 1 olasz, 1 spanyol, 1 nigériai és 1 indiai nemzetiségű volt. A magyarok csoportját a Linzből érkező Vencser László és Szabó Ernő lelkészek, Fábian László, az egyháztanács tiszteletbeli világi elnöke és hitvestársa, Katalin, valamint a Grácból és Alsó-Ausztriából érkező Molnár Ottó prelátnak, gráci magyar lelkész, Sahov Marianna házvezetőnő, Vadon Mária, Gjecajne-Solymos Erzsébet és Berger Mária alkotta.

Május 15-én, hétfőn délután a Szent László-év keretében az ausztriai csoport papjai a főcelebráns Böcskei László megyéspüspökkel, valamint Kovács Zsolt irodaigazgatóval szentmisét mutattak be a nagyváradi római katolikus székesegyházban. Szentmise után megtekintették a Nagyváradi Egyházmegye kincstárát, benne a Szent László-hermával, majd felkeresték a kommunista diktatúra ide-

jén a lerombolástól a hívek élőláncával megmentett Szent László-templomot, amelyet Pék Sándor plébános mutatott be a vendégeknek.

Nagyváradról a csoport útja május 16-án, kedden Kolozsvárra vezetett, ahol Kovács Sándor kánonok, főesperes-plébános vezetésével megnézték a Szent Mihály-templomot és a Szervátiusz-művészek fadaragott alkotásaival körülvevő gyönyörű plébániaudvart. Itt Vik János, a Babes-Bolyai Tudományegyetem dékánja tartott előadást az egyetem Római Katolikus Teológiai Karáról. Az Agape Étteremben elfogyasztott ünnepi ebéd után az ausztriai utazók továbbhaladtak Korond érintésével Csíksomlyóra.

Május 17-én, szerdán Gyergyó vidékét keresték fel: először Gyergyószentmiklóson a Vencser László alapította Szent Erzsébet Idősek Otthonába látogattak, amelynek kápolnájában Magyar Vencel igazgató foglalta össze számukra az idősothton húszéves történetét. Onnan továbbhaladva egy pillanatra megálltak és betértek a Szent Miklós-templomba is, hogy megemlékezjenek a néhány nappal korábban elhunyt Lukácsovits Magda gyönyörű mennyezeti freskóalkotás-sorozatát és elmondjanak alatta egy imát a festőművész lelki üdvéért.

Ditróba érkezve a Közirtokosság új Erdő Múzeuma szolgált az ausztriai utazók első élményéül, majd Baróti László plébános vezette körbe a csoportot a Jézus Szíve-nagytemplomban. Az ott bemutatott két- (német és magyar) nyelvű szentmise főcelebránsa a község szülötte, az idén hetvenéves Vencser László volt. Szentmise után a csoport a szintén Vencser László által alapított, 15 éves Idősek Klubjában élőzenés ünnepi ebédet vett részt, amelyen mások mellett Baróti László plébános, Puskás Elemér polgármester és Fazakas Szilárd alpolgármester is jelen volt. Este Csíksomlyón a kegytemplomban Urbán Erik ferences szerzetes, templomigazgató a csíksomlyói búcsújárás hagyományáról tartott előadást, majd a zarándokok a Szűzanya kegyesbúcsújárás felmentek, hogy egészen közelről láthassák, megérinthessék és néhány hála-, illetve fohászszót intézhessenek hozzá. Este a csoport szálláshelyül is szolgáló, Vencser László alapította Jakab Antal Házból ismerték meg közelebbről György Péter igazgató tájékoztató előadása révén.

Május 18-án, csütörtökön egyesek számára már hajnalban elkezdődött a napi program. A magyarok közül négy utazó: Molnár Ottó, Sahov Marianna, Fábian Katalin és e sorok írója kora reggel, fél 6-kor útnak indult a Jakab Antal Házból és gyalogosan felkapaszkodott a pünkösdszombati szentmise helyszínére, a Kissomlyó- és Nagysomlyó-hegy közötti Nyeregbe a szabadtéri oltárhoz és a Salvator-kápolnához. Amint felértünk, éppen akkor bújt elő a Nap a hegyek mögül. Különös érzés járt át bennünket: abban a pillanatban még inkább éreztük, hogy a Boldogasszony velünk van. A Nyeregbe visszaterve a kegytemplomba, csatlakoz-

tunk csoportunk többi tagjához és részt vettünk a reggel háromnegyed hétkor kezdődő szentmisén, melynek P. Antun Haimiller ferences szerzetes, linzi horvát lelkész volt a főcelebránsa.

Reggeli után a csoport Csíksomlyóról továbbutazott Brassóba, ahol Kasza László segédlelkész, egyetemi lelkész vezetésével megtekintette a római katolikus plébániatemplomot, majd ebéd után helyi vezetéssel a „fekete templom” is. Este már Nagyszebenben foglalták el szállásukat.

Május 19-én, pénteken Raicea Oszkár főesperes-plébános vezetésével a nagyszebeni római katolikus plébániatemplom, majd helyi vezetéssel a központi evangélikus templom megtekintése szerepelt a programban. Onnan a csoport továbbutazott Gyulafehérvárra. Ott délben szentmisét ünnepeltek a székesegyházban Jakubinyi György érsekkel, majd meghallgatták az érsek úrnak a főegyházmegye történetéről tartott előadását. A teológián elfogyasztott ebéd után Korom Imre rektor körbevezette a csoportot a papnevelő intézetnek a hetvenes és nyolcvanas években Vencser László vicerektor működése alatt korszerűsített és bővített épületszárnyain és termein. Megnéztük a kápolnát, a könyvtárat, előadótermet, látogatásunk végén pedig a teológiai liceum kápolnájába is betértünk.

Jakab Antal püspök sírjának megköszorúzása és a kriptában az ott nyugvókért elmondott közös ima után visszatértünk a székesegyházba, hogy azt alaposabban is körbejárjuk. Ezt séta követte az érsekség udvarán és a gyönyörűen felújított várban. A tanulmányi út záróestjén gyulafehérvári szálláshelyen, a Cetate Szálloda éttermében a csoport élőzenés vacsorán vett részt, másnap, május 20-án pedig visszautaztunk Bécsbe, illetve Linzbe.

Az ausztriai idegen nyelvű katolikus lelkészségeket irányító országos igazgatóság évi tanulmányi útja keretében jövő évben Horvátországba látogat majd el.

Varga Gabriella
(Fotó: Karlheinz Richter)

EGYSÉGBEN A BOLDOGASSZONY KÖRÜL

Pünkösdi zarándoklat Csíksomlyóra

Egyre szaporábban kattognak a végtelenül hosszúnak tűnő, Boldogasszony Zarándokvonat kerekéi, amint több, mint ezer zarándokot szállítva, kigördül a gyergyószentmiklósi állomásról. „Otthonról hazafelé” tartunk, „ki-ki a maga hajléka felé viszi a Somlyói Szűzanya védelmének hitét, a megmaradás ajándékát, a további küzdelem feladatát, s a visszatérés elkötelezettségét”? visszhangzanak bennem Nagy Zoltánnak, a város polgármesterének, búcsúzó szavai. Az „imádkozó vonaton” – ahogyan Budai László szervező nevezte a szerelvényt – Ausztráliától Észak és Dél Amerikán keresztül, Nyugat Európából, az elszakított területekről érkező magyar lelkületű zarándokok együtt utaztak anyaországi testvéreikkel. Mára ez az immáron hatodik alkalommal útra induló vonat az együvé tartozás, a határok feletti egyesülés, a nemzeti összetartozás bizonyossága, a magyarság életerejének egyik töretlen bizonyítéka lett.

A június 1-jei határellenőrzés után, egy óras késéssel érkezünk meg Szent László városába, Nagyváradra. A király által alapított püspökség székesegyházában szentmise keretében emlékeztünk meg László trónra lépésének 940. és szentté avatásának 825. évfordulójáról.

A továbbinduló vonat – rajta a Szent László ereklyével – legközelebb Kolozsvárra állt meg rövid időre, ahol a több száz ottani magyar hívő köszöntötte a zarándokokat. Lelkes és ünnepélyes fogadtatásban volt részünk a késő esti megérkezéskor Gyergyószentmiklóson is.

Másnap, pénteken a Kárpát-medence egyik legszebb, völgyhidakkal és alagutakkal tűzdelt vasúti útvonalán, festői színpadon folytatott utunkat Gyimesbükkre az ezer éves határra. A Kontumáci kápolna szabadtéri oltáránál tartott püspöki szentmise majd bémálás után megtekintettük a 30. számú vasúti őrházat és az un. Rákóczi vár romjait, majd visszautaztunk Gyergyóba.

„Különböző szándékokkal indultunk útra – emlékeztetett Székely János püspök a zarándoklat lelkivezetője. Volt, akit az Erdély iránti tisztelet, a táj gazdagsága vonzott, másvalaki családjáért ajánlotta fel az út törődéseit, volt, aki vallási vagy nemzeti érzületből, volt aki a Szűzanya iránti ragaszkodásból indult el a zarándokvonattal. „Bármilyen cél is bennünket az útra kelésben, nagy reményem, hogy ebben a néhány napban egyre többünkben felsejlett emberi létünk oly fontos dimenziója, a ’fent lévők valósága’ ami kiemel bennünket ellaposodó gondolkodásunkból, beszűkült látásunkból és segít, hogy új lendülettel valósítsuk meg Pál apostol szavát: »Azt keressétek, ami odafönt van, ahol Jézus ül az Atya jobbán.« Ha ezt az irányt követjük a hétköznapokban, akkor őszintébb lesz viszonyunk egymáshoz család, nemzeti, vallási síkon egyaránt.”

„Isten tarts meg minket őseink szent hitében és erényeiben” – olvasható a Salvator kápolna előtti kökeresztre felvésett fohász, amire az idei, 450. csíksomlyói pünkösdi búcsú mottója is utalt. Többek között az ősök által megtartott hit megújításának és megélésének szándékával érkező több százezer zarándok szombaton imádkozva vonult fel a Kis- és Nagysomlyó hegyek közötti nyeregbe. Abba az „Isten által készített bazilikába”, ahol a búcsú szentmisét Miguel Maury Buendia, Románia apostoli nunciusa mutatta be. Szentbeszédet mondott Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke. A szentmisén részt vett Michael Anthony Perry OFM, a Kisebbségek Testvérek Rendjének legfőbb előjárója.

A búcsú mottójára utalva Veres András prédikációjában kiemelte, hogy eb-

Zarándokok útbán a csíksomlyói búcsúba

ben a tömör mondatban benne foglaltatik egész földi életünk és örök üdvösségünk. „A krisztusi hit és a belőle fakadó erények nemcsak célt, hanem értelmet, biztos értékrendet, tartós békét és boldogságot is adnak földi életünkben.” Nemcsak önmagunkkal kell megbékélnünk, hanem békét kell teremtenünk családjainkban, közösségeinkben, városainkban, országainkban egyaránt. Kiemelte, hogy az intellektuális gőg a vallást igyekszik holmi ostoba, primitív, tudatlan magatartásnak minősíteni, gúny tárgyává tenni. S ezt azért teszik, mert a keresztények ellen büntetlenül tehetik. „Próbálnák csak megtenni más vallásokkal szemben.” Imára, megbocsátásra, összefogásra hívta fel a zarándokok figyelmét a püspök.

A szentmise után egy 450 éves kegyhelyről, egy 600 éves kegyesbúcsú lábától, egy 800 éves templom árnyékából induló keresztalja nyomdokaiban tértünk „otthonról haza.” Visszafelé vezető utunkon páratlan fogadtatásban részesítettek bennünket Nagykaroly és Érmihályfalva magyarjai.

Ismét eszembe jutnak a búcsúzó szavak. „Maradjunk meg szent hitünkben, higgyünk erőnkben, mert mi, hitmegtartó példái vagyunk a keresztény Európának, mert mi, a kereszténységet védő nem-harcosok földjét tudhatjuk magunkénak.”

Cser István

VENCSEK LÁSZLÓ ATYA HETVENÉVES

Hálaadó szentmisével és új könyv megjelenésével ünnepel

Vencser László morálteológus, a gyulafehérvári Hittudományi Főiskola volt tanára és vicerektora, jelenleg az ausztriai idegen nyelvű katolikus lelkészségek országos igazgatója ez év júniusában átlépte hetvenedik életévét. Az alkalomról év eleje óta lakóvárosában, Linzben, de Erdélyben is munkatársai, hívei és tisztelői több alkalommal megemlékeztek, a kerek születési évforduló napjához, június tizenhetedikéhez pedig szűkebb szülőföldjén, Székelyföldön kapcsolódottak ünnepi események. Most megjelent könyvének címe felettébb találó: azt fejezi ki, milyen úton haladva jutott el Vencser László idáig és milyen úton halad tovább. Ez az út pedig nem más, mint az értékeink útja.

Vencser László a Hargita megyei Ditróban született 1947. június 17-én. Elemi iskoláit szülőfalujában, középiskolai tanulmányait a gyulafehérvári Római Katolikus Kántoriskolában végezte. A gyulafehérvári Hittudományi Főiskolán 1965 és 1970 között filozófiát és teológiát hallgatott; a lelkipáztorkodástan hodogetika ismereteit Isten Szolgája Márton Áron püspöktől sajátította el, egyházjogtanára Jakab Antal volt. Az 1970–1975-ös időszakban Rómában a Pápai Gergely Egyetemen teológiai tanulmányokat folytatott, licenciátusi vizsgát tett, a Pápai Lateráni Egyetem keretében működő Accademia Alfonsianán erkölcs-teológiát tanult, majd doktori címet szerzett. Márton Áron püspök 1971. szeptember 12-én, Ditróban szentelte pappá. Papi mottója: „Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon másokat” (Mt 20,28). Római tanulmányait követően, 1975 és 1991 között, Márton Áron, majd Jakab Antal megyéspüspökök kormányzása idején, a gyulafehérvári Hittudományi Főiskolán erkölcs-teológiát, néhány évig fundamentális teológiát tanított. Ezzel párhuzamosan 1981 és 1991 között vicerektor, illetve a Papnevelő Intézet gazdasági vezetője volt. „Amikor Márton Áron püspök kinevezett teológiai tanárnak, nem sejtettem, hogy ezek lesznek életem legszebb évei. Tizenhat éven át tanítottam-neveltem, és e mellett a tízéves vicerektori időszakom alatt sikerült újjávarázsolnunk a teológia épületeit, sikerült a kornak megfelelő életköriülményeket teremtenünk a szeminaristák, tanárok és alkalmazottak számára. A diákokkal való kapcsolat, a tanítás olyan élményt nyújtott számomra, aminek az emléke örökre megmarad bennem. Ma is jóleső érzés, amikor a volt diákjaim születésnapom, névnapom vagy ünnepek alkalmával köszöntenek, de még inkább a személyes találkozások során kapott visszajelzések igazolják, hogy valóban azok az esztendő volt

papi életem legszebb évei” – tekint vissza Vencser László, aki 1985–2007 között a Gyulafehérvári Főegyházmege székeskáptalanjának is kanonoka volt, 1990–1991-ben pedig az újr alapított Caritas-szervezet első igazgatói tisztségét is betöltötte.

Útja 1991 szeptemberétől a gyulafehérvári és a linzi püspök közös megegyezése alapján Ausztriába vezetete. Ennek hátterében a két egyházmege között korábban kialakult testvérkapcsolat állt, aminek létrejöttében Vencser László döntő mértékben közreműködött. Megérkezése pillanatától a Linzi Egyházmege Lelkipásztori Hivatalánál az idegen nyelvű lelkészségek szakosztályának irányítója lett. „Maximilian Aichern akkori linzi püspök a két egyházmege közötti testvérkapcsolatot igen fontosnak tartotta, így abba is beleegyezett, hogy 1994-ben a linzi munkámmal párhuzamosan elvállaljam a Gyulafehérvári Főegyházmege pénzügyi igazgatói megbízatását, amit két évig láttam el” – meséli Vencser László, aki Ausztriába kö-

Bő negyed százada szolgál Ausztriában

tőzésekor eltökölte, hogy nem szakad el szülőföldjétől, hanem minden lehetőséget megragad arra, hogy ott továbbra is jelen maradjon. „Szerencsés helyzetben voltam és vagyok ma is – magyarázza –, mivel ausztriai feladatköreim lehetővé teszik, hogy időnként otthon is tevékenykedjek. Mindig sikerült úgy beosztanom az időmet, hogy mindkét helyen

helytálljak, ami számomra igen nagy örömet jelentett. Jelen lenni a gyergyó-szentmiklósi Szent Erzsébet Öregotthon felépítésénél – amelynek a kigondolója voltam – vagy követni a csíksomlyói Jakab Antal Tanulmányi Ház falainak emelkedését és az ehhez szükséges anyagiakat összekoldulni, mind olyan szívet megdobogtató történetek voltak, amelyek ma is elevenen élnek bennem. Jó látni és tudni, hogy bő negyedévszázaddal ezelőtt érdemes volt megálmodni ezeket a létesítményeket – amelyek ma a főegyházmege gyöngyszemei – és érdemes volt küzdeni értük. Nemcsak 1996 és 2007 között, amikor ausztriai munkám mellett a Jakab Antal Tanulmányi Ház rektoraként és igazgatósági tagjaként is dolgoztam, hanem később is gyakran látogattam ezeket az intézményeket – az idén 15 éves ditrói Idősek Klubjával együtt – és örömmel teszem ezt ma is.”

Időközben Vencser László ausztriai megbízatásai is tovább bővültek: 1997–1998-ban a Német és Osztrák Püspökkari Konferencia bécsi székhelyű Kelet- és Közép-Európai Egyházi Projektek Információs Irodájának vezetője volt, 2000-től pedig mindmáig az Osztrák Püspöki Konferencia keretében működő katolikus idegen nyelvű pasztoráció országos igazgatója. Ausztria területén mintegy harminc nem német anyanyelvű katolikus közösség lelkipásztori életének szervezése a munkaterülete, ami félmillió embert, köztük több tízezer magyart érint. Ezen beosztása révén 2002-től az Osztrák Pasztorális Bizottságnak is tagja. Vencser László 2006-tól 2010-ig az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) keretében működő, svájci székhelyű Migrációs Bizottságnak is tagja volt. Négy éven keresztül, 2009–2013 között szintén tagként vett részt az Osztrák Szövetségi Kancellária-hivatal keretén belül működő Ausztriai Magyar Népcsoport Tanács munkájában. Többször volt ausztriai küldött a Magyar Országgyűlés Diaszpóra Tanácsának ülésén.

Vencser atya új könyve

Egyik alapító-elnöke a 2010 márciusában létrehozott összeurópai tagságú Jakab Antal Keresztény Körnek, amelynek keretén belül a Kárpát-medencében és a nyugati diaszpórában jelentős egyházi és kulturális tevékenységet fejt ki. „Ez a munkálkodás jellemzően a szellemi élet területén zajlik; könyvmegmutatók, konferenciák, megemlékezések, előadások, különböző évfordulókon való jelenlét, jubileumi

alkalmakkor tartott beszédek tartikják életemnek ezt a részét” – mondja. Rendszeresen publikál különböző erdélyi, magyarországi, ausztriai és más külföldi lapokban. Több könyv szerzője/társ szerzője, szerkesztője/társ szerkesztője, lektora.

Hetvenedik születésnapjára állította össze és jelentette meg magánkiadásban Értékeink útján című könyvét, melyet júniusi hálaadó szentmiséje után vehettek kézbe az olvasók, és amelyről szerzőként így vall:

– Hét évtizedem 14 (gyermekkor), 9 (gyulafehérvári diákévek), 5 (római tanulmányok), 16 (gyulafehérvári tanári tevékenység) és 26 (ausztriai lét) éves időszakokból tevődik össze, amelyeknek köszönhetően színes és változatos, történetekben gazdag életre tekinthetek vissza. Új könyvem hetven írást tartalmaz, így utal a hetven évre. Az elmúlt hét év során született írásokból, előadásokból, beszédekből nyújt válogatást. Szerepelnek benne Márton Áron és Jakab Antal volt nagy püspökeinkkel kapcsolatos visszaemlékezések, további írások a figyelmet Pálfi Géza, Hajdó István és P. András Imre életére irányítják, a Gyulafehérvári Főegyházmege szülőitőire, akik munkájukkal népünket, Egyházunkat szolgálták. Találhatók a kötetben jubileumokhoz kapcsolódó gondolatok és más alkalmi beszédek, előadások. A gyűjtemény néhány utóbb megjelent cikk közreadásával és függelékkel zárul. E könyv által is köszönöm mindenki imáját, a ragaszkodást, szeretetet, barátságot, tiszteletet és megbecsülést, amit az elmúlt évtizedekben megtapasztalhattam.

Mi is kívánjuk, hogy a Jóisten halmozza el kegyelmeivel kedves Vencser tanár urat!

Varga Gabriella

SZÍN MŰVÉSZET A TEMPLOMBAN

Zorkóczy Zenóbia istenes verseket vitt Kovásznáról Linzbe

A magyar irodalom legszebb istenes verseiből készült összeállításával lepte meg a felső-ausztriai magyarokat Zorkóczy Zenóbia kovásznai színművésznő május 21-én, vasárnap délbén Linzben a Szent Antal-templomban a magyar szentmise után. A műsor egyúttal a Kőrösi Csoma Sándor Program 2016/2017-es programévének linzi záróeseménye volt, melyet e sorok írója szervezett búcsúajándékként a felső-ausztriai magyaroknak.

Meglehetősen sokan összegyűltünk május 21-én, vasárnap Linzben a Szent Antal-plébániatemplomban, és különösen csodálatos volt ebben a találkozásban az, hogy az alkalmat a református gyülekezetből is többen megtisztelték jelenlétükkel. A Vencser László és Szabó Ernő által bemutatott szentmise után – ministrált: Major Kinga és Major Karcika – Zorkóczy Zenóbia kovásznai színművésznő lépett az oltár mellé. Mintegy félórás műsorában némelyik költeményt énekelte, a versek nagy részét pedig szavalta, helyesebben: előadta, amit még a templomban lévő gyermekek is döbbsent csendben hallgattak. Az Ady Endre, József Attila, Weöres Sándor, Dsida Jenő és más költők alkotásait összefűző előadásával Zorkóczy Zenóbia igen nagy sikert aratott – a Fel-

ső-Ausztriai Magyarok Kultúregyesületének vezetősége már jelezte is, hogy szívesen fogadnák Linzben a művésznő valamely másik, leginkább a gyermekeknek szóló műsorát is.

Zorkóczy Zenóbia 1971. december 19-én született Székelyudvarhelyen. Tanulmányokat a budapesti Hangár Hangszíni Tanodánál és a kolozsvári Színművészeti Főiskolán folytatott. Játszott a Sepsiszentgyörgyi Állami Magyar Színháznál, a gyergyó-szentmiklósi Figura Stúdió Színháznál és a Temesvári Állami Magyar Színháznak is művésze volt. 1999-től számos önálló gyermek- és felnőtt-előadással, verses műsorral, monodrámával lépett fel magyar közösségek előtt világszerte. Je-

lenleg Kovásznán lakik. A Laborfalvi Róza Alapítvány vezetője. A szervezet fő célja a kultúra, a művelődés és a hagyományörzés ügyének szolgálata, a vidék kulturális fejlesztése. Zorkóczy Zenóbia a szörványban végzett tevékenységéért 2012. október 23-án Ex Libris-díjat vett át. Két évvel ezelőtt, 2015-ben Juhász Kristóf, a Magyar Idők újságírója Hanggal és jelenléttel címmel portrékönyvet írt róla, amely ez idő tájt

A fő cél a kultúra és a hagyományörzés szolgálata

a negyedik kiadása előtt áll. Tavaly, 2016-ban pedig a szörványban végzett munkájáról az MTVA támogatásával egyórás dokumentumfilm is készült Európa kis utcája címmel, amely a Duna World adón már látható volt és a közeljövőben más tévécsatornák is vetíteni fogják.

Mivel Zorkóczy Zenóbia linzi előadása egyúttal a Petőfi Sándor Program 2015/2016-os programévének és a Kőrösi Csoma Sándor Program 2016/2017-es programévének linzi záróeseménye is volt, ez alkalommal a köszönő-, búcsú- és jókívánás szavak is nagy hangsúlyt kaptak. E szavak mind azt csegeték ki, hogy a kétévnyi, sikereken, eredményekben gazdagon bővelkedő közös munkát ezzel a szívekig elérő előadással illő és méltó módon zártuk le. A viszontlátás alkalmát pedig más most várjuk és sürgetjük mindannyian...

Varga Gabriella volt Petőfi- és Kőrösi-ösztöndíjas

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmise helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyardatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Az észak-angliai magyar lelkipásztorkodás átmenetileg szünetel. Lelkipásztori ügyekben, kérem, vegyék fel a kapcsolatot a londoni Főlelkész-szeggel.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorfer Haupt Str. 7., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatnapként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Alsópulya, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órákor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órákor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacsi@yahoo.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diözese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órákor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hágua/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróról a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., D-86152 Augsburg, tel.: 0049-821/31 66 89 60 vagy 0049-821/31 66 89 61, E-mail: iroda@augmis.de; www.augmis.de, www.augsburgmisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye:

Magyar Katolikus Misszió kápolnája, Nürnberg, Harmoniestraße 28A. Szentmise minden vasárnap délelőtt 11 órákor, a hónap utolsó vasárnapján 16 órákor. A hónap utolsó vasárnapján a szentmise után agapé a helyszínen a hívek adományából. A szentmiséket celebrálja: Neu Antal.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/2137-4230, fax: 0049-89/2137-4234. E-mail: Ungarische-Gemeinde.Muenchen@eomuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: mission@bistum-muenster.de, honlap: <https://sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio> vagy <https://www.facebook.com/ungmis>

Passau Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de, és Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-1575-3701412, e-mail: mtibor1960@gmail.com Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissioni@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, E-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümliigen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Bininger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

A TAORMINAI TANÁCSKOZÁS MULASZTÁSA

Sokszor érezzük egy-egy politikusi csúcstalálkozóról értesülve a hírekből, hogy hatalmi versengés folyik, vagy a politikások személyes tekintélye forog kockán. De sokkal többről van szó. Mindnyájunkat érintő kérdések húzódnak meg a kézfogások és udvarias mosolyok diplomáciai világában.

Legutóbb a szicíliai Taormina gyönyörű környezetében a felelősségükről gyakran megfeledkező politikások cserbenhagytak több mint 5,5 millió embert a kelet-afrikai Dél-Szudánban. Az ottani polgárháborútól szenvedő népet akarta felkeresni idén Ferenc pápa, Justin Welby anglikán primással együtt. De most közölték, hogy az ottani körülmények lehetetlenné teszik a látogatást.

Most már annyira sürgössé vált a segítség, hogy légihidon várják az élelmiszert, ivóvizet és vetőmagot. A sáros utakon különben is szinte lehetetlen a szállítást. Szalézi növények igyekeznek megmenteni legalább az éhező gyerekeket. A szalézi rend iskolákat is tart fenn.

Taorminában nem volt idő, figyelem, gyors segítőkészség Dél-Szudán éhező és polgárháború sújtotta népe megmen-

tésére. Pedig az Afrikai Unió már októberben közzétette pontos jelentését a helyzetről. Részletesen beszámoltak ebben a fegyveres csoportok kegyetlenkedéseiről.

A dél-szudáni polgárháború 2013-ban tört ki, az akkor még csak két éve függetlenné vált, Szudán többségi részétől elszakadt országban. Politikai törekvések és törzsi ellentétek állnak a háttérben. A dinka törzs és a nuer törzs áll szemben egymással. Számtalan meghirdetett fegyverszünet ellenére folyik a véres, kegyetlen harc.

A káoszba és éhségbe süllyedt országban még a kannibalizmus hagyományja is él. Csodálkozunk, hogy menekülnek az afrikaiak, amikor a föld-rész sok részén hasonló a helyzet? Ferenc pápa – tudjuk – nem fél merénylőtől, sok veszélytől. Ha most mégis elhalasztja dél-szudáni útját, az nem jelent kevesebbet, minthogy olyan körülmények vannak ott, ahol most szinte egyáltalán nem lehet megszólítani a szenvedő népet.

Mindez elkerülte Taorminában a politikások figyelmét? Nem látják, hogy a világ nagy problémáival, így a menekülők áradatával is összefügg?

(rosdy)

ELHUNYT LUKÁCSOVITS MAGDA

Hatzack-Lukácsovits Mária Magdolna festőművésznő május 7-én, türellemmel viselt, hosszú betegséget követően, nyolcvannégy éves korában elhunyt.

A mindenható és igralmas Isten ötven év boldog házasság után kedves hitvestársamat, szeretett édesanyánkat és nagymamánkat anyák napján szólította magához. Drága halottunkat május 13-án helyeztük örök nyugalomra a türkei temetőben.

Melegsívű, kedves, közvetlen természetű, szeretete, őszintesége, valamint a hit szolgálatában létrehozott művészi alkotásai révén felejthetetlen marad.

Imádságos emlékezésben:

**Hatzack Ildar
Christina Bechtner és férje
Wilfried Hatzack és családja**

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órákor magyar szentmise a Schutzensel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kétfasoros hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98
E-mail: életunk@keresztenelet.hu
www.keresztenelet.hu

Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző, Vincze András

Redakción és Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eluetenk@ungarische-mission.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlról USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Szent Maximilian Kiadó
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck:

Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

A pápa megáldotta a Szent László-lángot

Ferenc pápa május 31-én, szerdán az általános kihallgatás keretében fogadta Rómában a Szent László-év tanácsadó testületének és az Országos Lengyel Önkormányzatnak a tagjait, és megáldotta a Szent László-lángot. A láng a tervek szerint idén bejárja a lovagkirály nevéhez kötődő kárpát-medencei és lengyelországi helyeket. A Szent László-év tanácsadó testületének jelenlévő tagjai, Gaal Gergely, Lomnici Zoltán és Illéssy Mátyás a lovagkirály érdemeit bemutató írást és díszkötetet adott át a pápának. A könyv a 825 éve szentté avatott, apai ágon magyar, anyai ágon lengyel királyi dinasztiából származó uralkodó győri hermáját (ereklyetartóját) mutatja be.

Új apát São Paulóban

A Magyar Bencés Kongregáció braziliai Szent Gellért-apátságában május 12-én Várszegi Asztrik pannonhalmi főapát, a Magyar Bencés Kongregáció prézes apátja vezetésével apátválasztást tartottak. Cristiano Oliveira Carvalho eddigi iskolaigazgatót választotta a közösség az apátság harmadik apátjává. A választás után a prézes apát megerősítette tisztségében Cristiano Oliveira Carvalhot; benedíklására később kerül sor. Személyében a magyar alapítású braziliai apátság második brazil származású apátja kezdi meg szolgálatát.

Komáromi Imanap

Jó Pásztor vasárnapján, május 7-én került sor a hagyományos Komáromi Imanapra, immár 28. alkalommal. Az imanapon magyar főpásztorért, valamint magyar papi és szerzetesi hivatásokért imádkoztak a felvidéki magyar katolikus papok és hívek az Esterházy-emlék keretében. Az imatálalkozó engesztelő szentségimádással kezdődött. A szabadteri keresztút, amelyet Farkas Zsolt atya, a Jópásztor Alapítvány elnökének vezetésével végeztek a lelkiatyák és a hívek, egyben emlékezés volt Esterházy János halálának 60. évfordulójára.

Böjte Csaba Irakban

Böjte Csaba ferences, Sajgó Szabolcs jezsuita, Hölvényi György, az Európai Parlament képviselője, valamint a Duna World tévécsatorna két munkatársa Irakba látogattak május 6. és 9. között az üldözött keresztényekhez. Csaba testvér és társai jártak Moszul (az egykori Ninive) felszabadított elővárosaiban is – magába a városba nem mentek be, ott még dúl a háború. Többnyire asszír és káld keresztényeket látogattak meg, de jártak menekült muszlim családoknál is, voltak a kurdok lakta Erbil környéki menekülttáborokban. Három városban miséztek, mindhárom helyen olajfacsemetéket áldottak meg és adtak át a visszaköltöző családoknak.

Családi nap Kárpátalján

Barátságos labdarúgó-mérkőzésel egybekötött családi találkozót szerveztek május 14-én Karácsfalván, a Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban a kárpátaljai magyar

konzulátusok munkatársai, a Beregszászi Görögkatolikus Esperesi Kerület magyar papjai és családtagjai számára. A találkozó a konzulok és a lelkészek közötti futballmeccsel kezdődött, ami közös megegyezéssel döntetlen eredménnyel végződött. Ezt követően a Sztojka-líceum újonnan épített pavilonjába várták ebéddel a szervezők a családokat, majd kötetlen beszélgetéssel és játékkal folytatódott a program. A családi nap jó alkalom volt arra, hogy a konzulok és a papok – akik egyaránt a kárpátaljai magyarság megmaradásáért és fejlődéséért küzdenek – megismerjék egymás terveit és céljait.

Ferenc pápa fogadta Donald Trumpot

A Szentatya május 24-én reggel fogadta Donald Trump elnököt feleségével és kíséretével az Apostoli Palotában, a pápai magánkönyvtárban. Ezt követően az Egyesült Államok elnöke találkozott Pietro Parolin bíboros államtitkárral és Paul Gallagher érsekkel, a Szentszék államközi kapcsolatainak titkárával. A szívélyes légkörben lezajlott megbeszélések során a felek megelégedésüknek adtak hangot a Szentszék és az Egyesült Államok között fennálló jó kapcsolatok, az élet védelme, a vallás- és a lelkiismereti szabadság érdekében folytatott közös elkötelezettség miatt. Reményüknek adtak hangot az állam és az amerikai katolikus Egyház közötti jó együttműködés terén. Az Egyház elkötelezetten szolgálja a lakosságot az egészségügy, a nevelés és a bevándorlók ellátása területén. A megbeszéléseken véleményüket cserélték az aktuális nemzetközi helyzetről és a béke előmozdításáról a világban, amelyet a politikai tárgyalások és a vallásközi párbeszéd által kell megvalósítani. Külön hangsúlyt fektettek a közel-keleti helyzetre és a keresztény közösségek védelmére.

Lengyel ereklyék Nagybecskerekén

A nagybecskereki Nepomuki Szent János-székesegyház búcsúján Német László SVD megyéspüspök mutatott be szentmisét több pap koncelebrálásával a szent liturgikus emléknappján, május 16-án. A szentmise után mutatták be a híveknek Szent Kowalska Fausztina és Szent II. János Pál pápa ereklyéit, amelyeket Lengyelországból kapott a nagybecskereki közösség. Mindkét relikviát az Isteni Irgalmasság-kápolnában helyezték el, a hívek az ereklyék előtt imádkoztak.

Scheffler János Központ

Szalagvágással, áldással, beszédekkel és bemutató sétával adták át a Boldog Scheffler János Központ felújított és kibővített épületét május 25-én Szatmárnémetiben. Az egészségügyi, fejlesztő és szociális központot a Páli Szent Vincéről Nevezett Szatmári Irgalmas Nővérek Társulata üzemelteti. Az öt éve működő intézmény átalakítását tavaly tavasszal kezdték meg. A munkálatok során a zárdaépület jobb szárnyát teljes egészében megújították, a termeket a rehabilitációs és fejlesztőközpont igényei szerint alakították terápiákra alkalmassá, birtokba véve a tetőtér hasznos tereit is. □

Átadták a központ felújított épületét

HŐSÖK NAPI MEGEMLÉKEZÉS MONTREALBAN

Május 28-án, vasárnap a hagyományoknak megfelelően megemlékeztek a montreali Magyarok Nagyasszonya-templom udvarán található Hősök emlékművével a Montreáli Magyar Bizottság (MMB) szervezésében.

Az eseményen ünnepi beszédet mondott Szabó Péter, a Montreáli Magyar Presbiteriánus Egyház lelkésze, aki kiemelte az I. és II. világháborúban hősi halált halt katonák áldozatát, mellettük megemlékezett a Magyarországtól elcsatolt területeken szolgálatot teljesítő lelképásztorokról, akik az üldözött magyarokért tevékenykedtek; szolt továbbá Márton Áronról és a vértanúhalált halt Boldog Bogdánffy Szilárd püspökről is, majd felhívta a figyelmet olyan magyar misszionáriusokra, akik a harmadik világban hősi fokon gyakorolták a szeretetet, és hitükért adták életüket. „A legnagyobb hős, az Úr Jézus Krisztus követésében váltak hőssé, lemondva kényelemeről, a maguk hasznáról, szabadságukról, sőt, életükről is” – fogalmazott Szabó Péter. Majd felhívta a figyelmet a nagycsaládot vállaló édesanyákra és édesapákra, akik ily módon szolgálták és szolgálják a magyar nemzetet.

Ezt követően a montreali szervezetek elhelyezték a megemlékezés koszorúját és virágait a Hősök emlékműve előtt, majd a rendezvény díszvendége, Bodnár Gergely, a Nemzetpolitikáért Felelős Helyettes Államtitkári Titkárság vezetője mondta el ünnepi beszédét.

A megemlékezést Licskó Szabolcs plébános a hősökért való imával zárta. Bodnár Gergely emléklapot adott át Licskó Szabolcsnak, amellyel megköszönte a montreáli Magyarok Nagyasszonya Plébánia közösségének élén, a magyarság megőrzéséért végzett fáradhatatlan munkáját. Az ünnepségen jelen voltak Magyarország Tiszteletbeli Konzulátusa, a Magyarok Nagyasszonya Egyházközség, a Montreáli Első Magyar Református Egyház, valamint a Magyar Presbiteriánus Egyház képviselői.

Montreáli Magyarok Nagyasszonya Plébánia

A HIT ÉS AZ ÖSSZEFOGÁS JELE

Szent László búcsú Nagyváradon

A január elsején – a lovagkirály trónra lépésének 940. és szentté avatásának 825. évfordulója alkalmából – megnyitott Szent László-év jeles eseményére, a Szent László-búcsúra nagy sokaság gyűlt össze Nagyváradon május 14-én.

Ez a nap a Nagyvárad Római Katolikus Egyházmegye zarándoknapja.

Több mint négy és fél évszázad távollét után a nagyvárad székesegyházba érkezett Szent László Győrben őrzött fejerekléje, ahol a főoltár előtt, a nagyvárad hermaival együtt állították fel. A szertartás a zarándokcsoportok énekelve, imádkozva haladó tiszteletadásával kezdődött.

A szentmise főcelebránsa és szónoka Erdő Péter bíboros, primás volt. Koncelebrált Miguel Maury Buendia érsek, Románia pápai nunciusa és több magyarországi főpásztor; Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, itthoni és külföldi püspökök, köztük Majnek Antal kárpátaljai püspök és Orosch János nagyszombati érsek, görögkatolikus főpásztorok és a romániai katolikus egyház főpásztorai, köztük Ioan Robu bukaresti érsek.

Miguel Maury Buendia érsek, Románia pápai nunciusa Pietro Parolin vatikáni államtitkár Ferenc pápa üzenetét közvetítő levelét, a szentatya megerősítő, szívélyes üdvözlését, hitre és szeretetre buzdító jókívánásait tolmácsolta.

A körmenet a két ereklyét – a nagyvárad Szent László-hermát és a győri, Lebó Ferenc alkotta tartóban elhelyezett koponyaereklyét – a Szent László alapította székesegyház helyére, a mai vártemplomba vitte.

A vártemplomba érkezve hálaadásul elénekelték a Te Deumot. Az ünneplőket itt Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke köszöntötte. „Lelkiismereti kötelességünk volt elhozni az ereklyét – mondta a főpásztor. – Most egykori földi valója egy részében is jelen van köztünk a szent király. Feltekinthetünk rá a menetben, erőt, bátorítást merítve jelenlétéből.”

Veres András azt hangsúlyozta, mennyire szükségünk van ma is példájára és közbenjárására. „Érintse meg szívünket példája – a hit, az alázat, a hősiesség.”

(Nagyvárad Egyházmegye)

TE DEUMOT ÜNNEPELTEK A PÁPAI MAGYAR INTÉZETBEN

Szentmise keretében adtak hálát május 29-én, hétfőn este a befejeződő akadémiai évért a Pápai Magyar Intézet növendékei a római Szent Apollináris-bazilika Szűz Mária-kápolnájában.

A 8. században alapított templom és a mellette lévő épület, amely jelenleg a Pápai Szent Kereszt Egyetem székhelye, sok szállal kötődik a magyarsághoz. 1574-től a 18. század végéig a jezsuiták vezette Collegium Germanicum et Hungaricum működött ott.

A szentmise Szentmártoni Mihály jezsuita, az intézetet felügyelő Vigilancia Bizottság elnöke mutatta be. Homíliájában kiemelte, hogy egy diáknak háromszor illik hálát adnia minden sikeréért és sikertelenségéért, amelyekkel a Gondviselés tanítja: először öszszel, amikor kezdetét veszi az akadémiai év, ezt követően karácsony tájékán, amikor évközi mérleget von, majd zárásul a tanév végén.

Tóth Tamás pápai káplán, rektor és az ösztöndíjasok mellett koncelebrált az intézetet felügyelő Vigilancia Bizottság másik tagja, Kovács Gergely pápai káplán.

A Pápai Magyar Intézetnek ebben az évben öt állandó növendéke volt: Ádám Miklós (Esztergom-Budapesti Főegyházmegye) bibliikumot, Kaposi Gábor (Győr) patrisztikus teológiát, Molnár János (Szombathely) erkölcssteológiát, Nagy Csaba (Debrecen-Nyíregyháza) házasság- és családteológiát, valamint Végberbauer Richárd (Győr) bibliikus teológiát tanult.

Ezen túl, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia döntése nyomán, ebben az akadémiai évben lehetőség volt arra is, hogy kutatói ösztöndíjjal egy-két hónapot töltsenek itt teológiai tanárok, illetve papok, így Artner Péter (Eger), Baán István (Hajdúdorog), Berkes László (Eger), Gánicz Endre (Nyíregyháza), Gyurkovics Miklós (Kassai Eparchia), Racs Csaba (Eger), Obbágy László (Nyíregyháza) és Törő András (Debrecen-Nyíregyháza) erősítették a ház közösségét.

Pápai Magyar Intézet